

SVATOBŮŘICE-MISTŘÍN

LETNÍ
ZPRAVODAJ OBCE

3/2020

Vážení spoluobčané,

prožili jsme asi nejpodivnější jaro svého života. Nikdo z nás si nedovedl ještě na začátku roku představit uzavřené školy, prázdné ulice měst a vesnic, nebe bez letadel a zavřené hospody a kostely. Najednou byly zrušeny všechny sportovní a kulturní akce nejen u nás, ale prakticky po celém světě. Teprve pod tlakem celosvětové pandemie jsme si uvědomili, jak jsou některé dříve nezbytné činnosti a aktivity nedůležité a že hlavní je zdraví nás a našich nejbližších. Myslím, že nám všem prospělo vědomí, že se dá žít i bez drahé zahraniční dovolené a bez opulentních oslav všemožného. Že i když skončí toto zdravotní omezení, dokážeme se více věnovat svým rodinám a blízkým přátelům.

Ano, prošli jsme si všichni obdobím plným omezení, ale díky zodpovědnosti jsme všichni zdraví a věřím, že i poučení. Buďte všichni zdraví.

Váš **Miroslav Veselý**

Úvodník.....	2
--------------	---

ZPRÁVY Z RADNICE

Slovo starosty a místostarosty	3
Z jednání zastupitelstva	6

O KOM MOŽNÁ NEVÍTE

Hokejista Šimon Pantlík	7
-------------------------------	---

NAHLÉDNUTÍ DO OBECNÍCH KRONIK

Konec II. světové války.....	8
------------------------------	---

ŠKOLSTVÍ, VÝCHOVA, FARNOST

Co se děje v naší škole.....	12
Naše farnost	16
Divná doba koronavirová.....	19

Z ČINNOSTI SPOLKŮ A SESKUPENÍ

RC Krteček	23
Ženský sbor Rezedky.....	24
Kroužek Hubert	25
SDH Mistřín	28
T. J. Sokol Mistřín - kuželkáři.....	29

KULTURNÍ DŮM INFORMUJE

Z těch málo akcí	29
Co bylo a co bude	34
Knihovna	35
Jubilanti	36
Pranostiky	36

K ZAMYŠLENÍ

Bezpečné prázdniny.....	37
-------------------------	----

KAUZA POKRAČUJE

Proč má mít šterk přednost před pitnou vodou?	38
---	----

ZAŘAZENO NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Pozvánka	48
Tiráž	48

Jak to bylo s tímto zpravodajem.

Když byly ukončeny veškeré činnosti spolků, kroužků a zakázány akce, vyvstala otázka, jestli vůbec zpravodaj č. 3 vydat. Seženeme nějaké články? Budou fotky? Nebo číslo 3 prostě vynecháme. Bylo to dilema. Nakonec se nám podařilo aspoň pár článků a fotek sehnat. Dokonce psali i ti, kteří normálně do zpravodaje nepíší (budeme rádi, když budou pokračovat ☺). Moc všem děkujeme.

Přejeme Vám příjemné počtení.

Úvodní foto Josef Hasík

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

máme za sebou zhruba tři měsíce období, ve kterém jsme se potýkali s celosvětovou pandemií nemoci nazvané KOVID 19. Když se během ledna a února letošního roku začaly objevovat první náznaky, že se tato nemoc šíří světem, většina z nás nad tím jen mávla rukou s tím, že to bude problém spíše Asie, tak jako dřívější epidemie nemoci SARS. V polovině března již začala být situace vážná i v naší republice a po vyhlášení nouzového stavu jsme již byli nuceni uznat, že je tu problém. Na obci jsme okamžitě objednali oficiálně 1500 zdravotních roušek pro potřebu hlavně starších a nemocných občanů. Obdobně jsme objednali dostatečné zásoby desinfekce včetně dávkovačů. Bohužel tyto důležité zdravotnické potřeby přišly až během druhé poloviny května, kdy už bylo nebezpečí rozšíření infekce mnohem menší.

Bylo proto potřeba jednat. Prvních 200 roušek, které jsme hned po vyhlášení nouzového stavu získali, jsme ihned rozdělili mezi klienty domova s pečovatelskou službou a zbytek rozvezli po obchodech. Vyzvali jsme naše občanky, které mají zkušenosti s šitím, aby se pustily do šití roušek. Sami jsme byli překvapeni, jak se během několika dnů sešlo na obci přes 1800 kusů roušek, které jsme okamžitě předávali dál, těm, kteří je potřebovali. Nebudu vyjmenovávat jednotlivé dárcy,

kteří z vlastního materiálu šili potřebnou ochranu před zákeřným virem, ale všem bych chtěl za jejich rychlou a nezištnou pomoc poděkovat.

Dík musím poslat i firmě, která nás velmi rychle a zdarma zásobila malými ručními dávkovači s desinfekcí ANTI-KOVID, které jsme distribuovali na DPS. Hned na začátku nouzového stavu se sešel krizový štáb obce a rada obce a řešili jsme vzniklou situaci. Obrovský kus práce odvedli opět naši dobrovolní hasiči. Jednak se střídali s ostatními obcemi při střežení vstupů do Nemocnice Kyjov, ale hlavně jejich hlídky projížděli pravidelně obcí a upozorňovali neinformované občany na nutnost chránit se. Byli připraveni také zásobovat potřebné staré občany potravinami a léky. Této navrhované služby však nikdo nevyužil, což ukazuje, že si rodiny a sousedé dokáží v krizové situaci pomoci navzájem.

V rámci nouzového stavu byla uzavřena také základní škola a později i mateřská škola včetně stravovacího zařízení. A přestože byl nařízením vlády omezen maximálně provoz obecního úřadu, zaměstnanci si plnili své neodkladné úkoly dále s plným nasazením, jak to vyžadovaly potřeby obce a občanů. Z důvodu nařízení vlády bylo nutno zrušit již připravené zasedání zastupitelstva, které se konalo až o měsíc později, po uvolnění opatření, a to výjimečně na kulturním domě při dodržení všech hygienických zásad. Zvláště v začátku

vyhlášeného nouzového stavu se obec snažila pomocí rozhlasu, kabelové televize, webových stránek a facebooku informovat občany o všech nařízených opatřeních a nařízeních. Bohužel informace, které nám chodily od vlády, krizového štábu a Jihomoravského kraje byly matoucí a často než k nám přišly, už byly změněné a nekorespondovaly se zprávami v televizi a rozhlase. Proto jsme od určitého času přestali informace zveřejňovat a nechali prostor sdělovacím prostředkům.

Ani během této krize se však nezastavily investiční práce. Ve spolupráci s energetickou společností E.ON jsme zrekonstruovali další část veřejného osvětlení na ulici Hlavní od ulice Příční po ulici Nádražní a zahájili jsme výstavbu nového veřejného osvětlení od benzínové stanice po ulici Šardickou. Dokončili jsme práce na Domě služeb a knihovně. Nová knihovna je již otevřena a slouží svému účelu. Holičství a kadeřnictví se přestěhuje na Dům služeb hned, jak bude připojena elektřina (její připojení zdržela současná koronavirová situace). Intenzivně probíhají také práce na údržbě zeleně v obci. Na posledním zastupitelstvu jsme opět projednali situaci s rekonstrukcí mlýna. Protože nelze očekávat na tuto stavbu dotaci, rozhodli jsme se maximálně osekát náklady a do příštího

zastupitelstva připravit návrh na řešení rekonstrukce z prostředků obce.

V současné době se situace pomalu vrací do starých kolejí. Protože máme zdravou finanční situaci obce, není zatím důvod omezovat připravené projekty, ať je to zateplení základní školy, výstavbu infrastruktury v nové ulici Přední Díly, prodloužení kanalizace v ulici Hliník pro novou výstavbu rodinných domů, rekonstrukci komunikace a kanalizace v ulici K Vinohradům, parkoviště u bytového domu v ulici Za Humny a další.

Protože se nám v posledním měsíci značně rozšířilo vandalství a nedodržování pořádku a klidu, najali jsme pořádkovou službu, která bude již od června až do konce srpna, dohlížet na pořádek v obci.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří nám pomohli překonat současnou krizi. Všem, kteří nezištně šli roušky, pomohli svým spoluobčanům s dezinfekcí, s nákupy, všem prodavačkám, lékařům a sestrám, hasičům, učitelům, že nás v tom nenechali. A chci poděkovat všem zodpovědným občanům, kteří tím, že chránili před infekcí sebe, ochránili nás všechny.

Miroslav Veselý, starosta obce

Slovo místostarosty

Vážení spoluobčané,

začátek jara si určitě každý z nás přál prožít jinak, než tomu v letošním roce bylo. Celosvětová pandemie koronaviru COVID19 ovlivnila život nás všech. Život v obci se takřka zastavil, ale i tak jsme se snažili v hektickém období zajistit chod a bezpečnost obce v maximální možné míře, jaká nám byla povolena. Zaměřili jsme se hlavně na úklid obecních ploch, prostor a také na údržbu veřejné zeleně. Věřím, že se cítíte v obci spokojeni a žije se vám dobře.

Rád bych chtěl tímto poděkovat opravdu VŠEM, kteří se v takto nesmírně obtížném období snažili pomoci občanům v naší obci. Bylo Vás opravdu mnoho a nesmírně si toho vážíme.

Čas je k nám opravdu neúprosný. Půl roku za námi a půl roku před námi. Je jen na každém z nás, jak se svým časem naložíme.

Přeji všem ve zdraví prožité léto v naší obci či na dovolené v naší republice.

Hezké léto!

Adam Pavel Špaček, místostarosta

Rozmohl se nám tady takový nešvar

Bývá zvykem, že s přibývajícími slunečními paprsky začíná přibývat i práce na úklidu naší obce. Není to práce o zvelebování naší obce, která nás těší, ale úklidové práce po občanech, kteří netuší, k jakému účelu slouží odpadkový koš či mají špatné návyky ohledně pořádku. Poslední měsíce jsou ale poněkud odlišné. K nepořádku, který bývá pravidelně kolem dětských hřišť, lesního odpočívadla a v okolí cyklostezky, se přidalo i ničení dopravního značení a vybavení veřejného prostoru obce. Velmi mě mrzí, že k tomu vůbec dochází a netuším, k čemu daná „zábava“ vede. Snažíme se dané problémy řešit tak rychle, jak je to jen možné, ale radost z takové práce nikdo nemá.

Prosím tedy spoluobčany naší obce, pokud jste svědky jakéhokoli ničení veřejného majetku v obci, tak neváhejte zcela anonymně zavolat policii na číslo 158 a nahlásit danou situaci. Kde není žalobce, není ani soudce. Není koho trestat,

pokud pachatele neztotozníme. Doufám, že letní měsíce budou ve znamení pořádku a klidu v našich uličkách.

Adam Pavel Špaček, místostarosta

Z jednání zastupitelstva obce

Zkrácený výpis ze zasedání zastupitelstva obce.

IX. veřejné zasedání Zastupitelstva obce Svatobořice-Mistřín se konalo ve čtvrtek 23. 4. 2020 netradičně na sále kulturního domu. Důvod byl jasný. Dodržení vládních nařízení ohledně šíření viru COVID19. Každý zastupitel seděl sám u vlastního stolu, přes obličej roušku a desinfekce byla volně přístupná jak pro zastupitele, tak pro veřejnost. Ta seděla také v odstupu 2 m od sebe. Zasedání se zúčastnilo všech 15 zvolených zastupitelů.

Hned při zahájení starosta obce poděkoval všem, kteří se zasloužili o klidný průběh krizové situace v obci, všem doktorům, sestřičkách, hasičům, prodavačkám, lékárníkům a ostatním, ale také všem šikovným švadlenkám, které bez nároku na odměnu šily roušky a ty se rozdávaly zdarma občanům.

Nato zastupitelé schválili navržený program jednání, ověřovatele podpisu a vzali na vědomí kontrolu usnesení. Probíraná témata z šesti jednání rady obce, která se uskutečnila v průběhu prvního čtvrtletí, vyhodnotil starosta obce. Konstatování, že nejsou žádné vážnější připomínky k plnění usnesení jak z rad obce, tak zastupitelstva obce, přednesla předsedkyně kontrolního výboru Mgr. Výletová. Plnění rozpočtu za loňský rok, za první a druhý měsíc letošního roku a dvě rozpočtová opatření schválená radou obce vzali po projednání zastupitelé na vědomí. Následovalo schvalování smluv. První o převodu pozemků z vlastnictví Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na Obec Svatobořice-Mistřín, Kupní a Zástavní smlouvu na bytovou jednotku 1162/9 a Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce ve výši 30 000 Kč pro DH Mistřiňanka. Na valnou hromadu VaK Hodonín byl nominován Ing. Veselý a Ing. Divácký byl pověřen funkcí stavebního dozoru na stavbách obce.

V obci proběhla anketa na pojmenování nových ulic v obci. Celkem bylo rozneseno 1 100 ks anketních lístků, vrátilo se jich 173. Celkem 62 lístků obsahovalo různé návrhy na pojmenování, na ostatních anketních lístcích byly navrženy názvy ulic pouze odsouhlaseny. Nejvíce hlasů dostaly názvy: Přední Díly, Na Statku, Na Hraničkách a Rybníky. Tak to také zastupitelé schválili.

Dále byl schválen prodej části obecního pozemku p. č. 1975/10 v k. ú. Mistřín o výměře asi 4 - 5 m² (výměra bude přesně stanovena na základě GP), prodej pozemku p. č. 772/2 o výměře 118 m² a části pozemku p. č. 1974/10 o výměře 185 m² a zároveň Obec koupí části pozemků p. č. 771 o výměře 176 m² a p. č. 1461 o výměře 151 m², vše v k. ú. Mistřín. Prodej obecních pozemků p. č. 1639/2, 1632/8, 1638/2, 1641/2, 1632/7, 1636/2 v k. ú. Svatobořice naproti tomu schválen nebyl. Na rekonstrukci sklepa pod kostelem byl schválen finanční dar ve výši 30 000 Kč. Pak zastupitelé schválili rozpočtové opatření č. 3, do kterého byly poskytnuté finanční částky připočteny. Zastupitelé také schválili zařazení území obce Svatobořice-Mistřín do územní působnosti MAS Kyjovské Slovácko v pohybu, z. s. pro programové období EU 2021-2027. Vedení obce seznámilo přítomné s postupem prací v obci a o rozpracovaných a plánovaných akcích v tomto roce.

Následovala diskuze, která se týkala postupu v rekonstrukci mlýna, bouracích prací zakoupených dvou rodinných domů a příprav na odkanalizování ulice Hliníků, kde se připravuje rozdělení parcel na stavební pozemky. Otázku ohledně stravování dětí v MŠ nastolil Ing. Hajný, na možnost doplnit odpadkové koše k cyklostezce se ptal PhDr. Kellner a Mgr. Výletová upozornila na scházející se mládež kolem čerpací stanice v Mistřiňně. Z řad veřejnosti padly otázky ohledně školy, laičky u zastávky v ul. ve Vrbátkách a na otevření hřiště za školkou ve Svatobořicích.

Miroslav Veselý, starosta obce

Hokejista Šimon Pantlík

*„Jdeme na to! Neříkám, že je to lehké. Neříkám, že se to vždy daří.
Jen říkám, že je to jediná cesta, jak dosáhnout na vrchol v životě i ve sportu.“*
Jaromír Jágr

Dvanáctiletý Šimon Pantlík z Mistrína zkoušel v předškolním věku několik sportů - fotbal, tenis, ping pong, až se přes hokejbal dostal k lednímu hokeji, který hraje od 1. třídy. První roky byly poměrně náročné, musel brzy vstávat na ranní tréninky před vyučováním, ale dnes si už zvykl tak, že někdy jde i na dva tréninky denně. Kvůli časové náročnosti, která vyžadovala uvolnění z výuky, přestoupil do 3. třídy na sportovní školu ZŠ Mírové náměstí Hodonín, kde je v hokejové třídě a tréninky jsou součástí výuky. Hraje za SHKM Hodonín, střídá se na pozici obrana a útok, zkoušel i chytat a jako brankář odehrál pár zápasů. Nejvíce v poslední době hraje v útoku. V roce 2019 slovenský klub Slovakia Stars pořádal výběrové řízení pro 20 hráčů ročník 2007 na Mezinárodní turnaj Charlese B. Wanga, který se konal v USA v New Yorku letos v lednu pod vedením hokejového trenéra z NHL Petera Bohunického. Šimon byl vybrán z několika stovek dětí do finálové dvacítky a turnaj odehrál na pozici útočníka, kde za slovenskou reprezentaci dal 8 gólů a několik asistencí. Slovakia Stars ve finále porazili Kanadu 3:0 a turnaj vyhráli. Tento turnaj je výjimečný hlavně proto, že se hraje v NY na stadionu NHL podle pravidel a hřiště NHL. Turnaje se zúčastnilo 20 klubů z celé planety a hrálo se přesně tak, jak se hraje Mistrovství světa.

Šimon, jehož číslo dresu je 21, říká:

„Když jsem dělal jiné sporty, tak jediný hokej mě bavil kvůli tomu, že je to týmová hra, mám tam hodně kamarádů. Co se týká mého vzoru, je to rozhodně Michal Kempný, protože začínal ve stejných podmínkách na malé vesnici. Hokej je pro mě velká zábava, adrenalin a to mě baví. Za nejlepší tým považuju Washington Capitals. Do budoucna bych se chtěl hokeji naplno věnovat a můj vysněný cíl je NHL. Ale taky si uvědomuju, že škola je na 1. místě a že je to dlouhá cesta...“

Co k tomu dodat? Děkuji Šimonovi a jeho rodičům za poskytnutý rozhovor. Ještě nedávno si naši malí synové spolu hráli v Krtečkovi a dnes

mají velké cíle a plány se svým životem. A já držím Šimonovi všechny palce, abychom mu jednou mohli fandit ve vysněné NHL nebo v reprezentaci.

Rozloučím se opět slovy Jaromíra Jágra: „Jediný důkaz a odpověď, že tě neúspěch a prohra mrzí, není smutek a pláč, ale ještě tvrdší trénink.“ „Hokejová rodino, společně to dokážeme!“

Šimone, drž se!

Markéta Varmužová, učitelka ZŠ

Poněvadž letos uplynulo 75 let od ukončení II. světové války, podívala jsem se, jak to zaznamenali naši kronikáři.

Rok 1945 – kronika Mistrína – kronikář František Stríž

Dnem 10. ledna nastupují mladí chlapci od 17. let na zákopové práce, které se konají při hranicích Protektorátu. Úřad práce sám určuje kdo podléhá této povinnosti a nebo jest ji sprostěn. Každé neposlechnutí přísně se trestá.

Dne 15. března přišlo do naší obce 35. německých zákopníků. Ubytování jsou ve škole ve které se teď učí pouze omezeně. První opevňovací práce začala na potocích u Palánku. Tato opevňovací práce musí se zúčastniti všichni občané od 17. ti — 50. ti let jak zdejší, tak i z vesnic okolních. Každá mužská osoba podléhá této práci 3. dny v týdnu.

Dne 6. dubna začíná jiný ruch v naší vesnici, německé vozatajstvo i pěší transporty přechází přes Mistrín. Občané ve strachu pozorují a připravují se na hrůzu válečnou.

První oběť války!

Dne 12. dubna po odjezdu německého vozatajstva byl bud' opomenutím a neb úmyslně ponechán v domě Emanuela Vašulky čis. 287 třaskavý náboj zvaný pancéřová pěst'. Mladík Ladislav Vašulka 18. ti lety prohlíží tuto zbraň i s jinými. Nastává výbuch a mladík kácí se k zemi s prostřelenou nohou. Jest ihned odvezen do nemocnice v Uher. Hradisti kde na druhý den svému zranění podlehl.

Dne 14. dubna staví německé dělostřelectvo své baterie po naší vesnici. Občané prchají do lepších sklepů a podzemních krytů. Hrůza války začíná, mosty přes potoky u Palánku jsou zničeny.

Dne 15. dubna útočí Ruské vojsko na Mistrín a tato pekelná vřava trvá až do 18. dubna. Asi k půl noci vchází ruské vojsko do naší vesnice. Němec prchá ku Kyjovu a Stražovicím. Jeden občan Josef Urubek čis. 271 zabít; několik osob zraněno; 3. domy a 1. stodola vyhořeli. Dobytek některý zabyt a mnoho zraněno. Většina domů zničená i na kostele je znáti osm zásahů od granátů. Na zdejším hřbitově 4. ruští a 2. němečtí vojini pohřbeni jsou, ostatní němečtí vojini zahrabani jsou v poli tam kde padli. Teď teprve naši občané vychází ze svých krytů a smutným okem pohlíží na své rozbyté domy. A tuto hrůzu ještě více zvětčují okna na domech poněvadž jsou skoro všechna vytlučena.

Dne 19. dubna začíná jiný ruch v naší vesnici. Ruské velitelství běře vše do své moci německé nápisi šmahem mizí. Nastupuje prozatimní noví starosta a několik občanů dáno mu k ruce. Když vtrhlo ruské vojsko do naší vesnice občané s radostí vítají svého osvoboditele hned naše národní vlajky vlají po domech. Občané i když mají velké škody tyto škody přehlížejí a utěšují se nadějí v lepší budoucnost'. Ode dne 18. dubna až do 22. dubna ruské baterie jsou umístěny po naší vesnici a strlí na město Kyjov, kde se ještě německé vojsko nachází.

Dne 22. toho dubna ruské vojsko částečně odjelo s naší vesnice, ale hned zase přijelo mnoho vojska rumunského. Ruské vojsko staví nové dřevěné mosty přes potoky ku Palánku. A naši občané od 15-60. let musí jim v této práci vypomáhat.

Následkem války zůstala práce na poli nedokončená občané se snaží zmeškanou práci na poli dohoniti. Ale dokud máme vojsko ve vesnici není to možné, poněvadž vojáci chodí po poli a strlí po zvířeti, kulíčky hvízdají se všech stran.

Dne 30. tohoto dubna přijelo do naší osady zase mnoho vojska rumunského zvaného královská garda. Občané s obavou na ni pohlíželi ale brzy jsou přesvědčeni, že není čeho se obávat. Jsou to lidé čistotní a slušní i přesto, že mají jídla málo a to ještě špatné není slyšet o žádné krádeži ani o žádné špatnosti. Jsou vlídní a důstojní v kázni přesní proto občané se snaží kde mohou bídu jejich zmírniti.

Dne 28. tohoto dubna konečně máme úřední spojení s městem Kyjovem. Kde začíná úřadovat Národní výbor a večerem již čteme v naší vesnici jeho provolání k občanům kde nabádá je ku klidu a udržování pořádku.

Dne 1. května jest postavený máj před obecním domem. Občané jdou do Kyjova, kde se koná tábor lidu.

Dne 4. května rumunské vojsko majíce mezi sebou svého kněze slaví své svátky Velikonoční na školním telocvišti kde jsme se přesvědčili i o jejich zbožnosti.

Dne 10. května odchází rumunské vojsko s naší vesnice. Občané v klidu teď chápou se každý své práce.

Rok 1945 – kronika Svatobořic – kronikář František Ingr

Na Nový rok krásné zimní počasí 8° – C a pěkný sněhový poprášek.

Od Nov. roku povolával úřad práce na kopání zákopů muže od 18 do 45 let. Taký byly pro ně sbírky teplých přikrývek, palcových rukavic, lopat, rýčů a krumpáčů.

Dne 15. ledna jela celá kolona povozů s koňskými potahy z Hovorán, Čejče, Pavlovic a z té strany s fírami sena, slámy a vůbec s krmivem na 1 měsíc do Napajedel, kde pro ně bude určena práce.

S přibližováním se fronty jak od Bratislavy tak i od Mor. Ostravy je již slyšet dělostřelbu.

Dne 10. února hlásil bubeník že od 17 do 50 let jsou všichni mužové povinni jít na kopání zákopů.

Začátkem března táhnou zde vojáci maďarské armády (horští myslivci) v zbidovaném stavu. Koně vyhladovělé, zatížené velkými břemeny, jejichž zdechlíny zůstávají v příkopech u silnice kudy táhnou. Odřeni a ožraní od vši a prašiviny. Taktěž vojáci hladoví, otrhaní a nemocní. Jsou to Maďaři, Rumuni a Slováci. Někteří jsou černí jak cikáni. U nás v obci jich nocovalo asi 1 000 a 800 koní. Budi útrpnost kudy táhnou. Koně žijí pouze z toho co jim na noclehu někdo dá neboť nemají žádné zásobování. Spí ve stodolách nebo venku ač je hodně zima a padá sníh. Maně si vzpomínám jak tito Maďaři zacházeli s našimi legionáři a vojáky v roce 1919 po první světové válce při obsazování Slovenska.

Od nás chodí na kopání zákopů 160 mužů do Bohuslavic a do Kyjova, střídají se na 2 party po 3 dnech a později se rozdělili na 3 party. Pracuje se i v neděli.

Peníze pozbývají cenu. Jsou jen na placení daní, na přidělový nákup a hraní v karty. I malé děti mají stovky u sebe. Obchod se provádí jen výměnný. Za potraviny se dostane dřevo, uhel, boty, šaty no zkrátka všechny denní a životní potřeby.

Sobúlský potok po obou stranách mostu na silnici ke Kyjovu je rozšířen a jeho břehy jsou kolmé aby nemohli přes něj tanky. Po stranách mostu je křídlové opevnění a vypadá to jako slavobrána. Na kopci u Kyjova jsou nachystány plné příkopy granátů a min pro děla, jimiž strílely potom na „Baráky“ a Svatobořice při ústupu.

Od 1. dubna projíždějí a pochodují kolony německého vojska směrem na Brno. Motorisované, pěší i trn. Mají sebou těž zajatce a civilní obyvatelstvo (Maďaři a Slováci). Zajatci ruští, jsou velmi zuboženi, vychrtlí, vyhladovělí a špatně oblečení. Žádný jim nesmí nic dát. Kolony táhnou od Kyjova po silnici, druží od Vlkoša po „dílač“ k Čejču, jiní táhnou zase od Hodonína. Veškerá práce stojí; každý schovává a zakopává do země co může.

Dne 7. dubna shodilo letadlo v noci bombu do zahrady u Bařinů v „Hliníku.“ Neměli zatemněno. Žádný nepřítel k úrazu jen okna a nějaká křídlice byla rozbita a potom ta panika.

Lidé, obzvláště mladí prchají do polí a do vinohradských búd z obavy aby je Němci nevzali sebou. Spávali tam tak dlouho až se k nám přiblížila fronta. Němci a lidé jim naklonění se vystěhovali nebo ještě se stěhují nebo táhnou s vojskem. Od nás se vystěhovali Němci z továrny.

Ruské stíhací a bombardovací letadla stríli a bombardují ustupující něm. kolony. Ve dne i v noci jedou kolony vozidel všeho druhu a děla s nimi.

Dne 10. dubna byl rozpustěn internační tabor a lidé kteří měli blíž odcestovali domů, vzdálení museli přečkat převrat v blízkém okolí u známých lidí, hlavně v Kyjově v odborné pokračovací škole na „Hřezdě“.

Zdejší poštovní úřad byl zastaven 7. dubna.

Taktěž zdejší četnictvo bylo zrušeno a odstraňují se veškeré tabule na úředních budovách (byly dvoj- jazyčné). Veškeré podniky jsou zastaveny. Lidé poráží prasata do zásoby a pekou chleba že pekaři nestačí péct. Lidé jim musí nosit i palivo jelikož žádné nedostanou.

Od 5. dubna zastavena pro civilní obyvatelstvo veškerá vlaková doprava osobní i nákladní.

Vesnice je plna vojska všech druhů zbrání ve dne i v noci. Vojáci vyměňují tabák za jídlo nebo jej prodávají za 200 něm. marek 1 kg. Vyrabovali tabákovou továrnu v Hodoníně. Němci vyvážejí veškeré zásoby z továren, skladů a družstev, těž dobytek, auta, kola, vozy a vůbec vše co mohou a mají čas odvézt. Celé ohromně dlouhé vlaky beden, pytlů, sudů, strojů a t.d. jedou několikrát denně. Taký na vedlejších kolejích stojí celá řada vagonů se zbožím a čeká na místo určení. Z těchto vagonů jim

hodně zboží a tovarů pobrali lidé ze Skoronic, Vlkůša, Svatobořic a Kyjova když vlak stál na trati u „Františka“ ke Skoronicím. Ani vyšetřování a hrozba zastřelením nic nepomohly žádný nic nevrátil. Kanonáda a kulomety hrmi na všechny strany i z letadel již ostřelují a bombardují stanoviště dělostřelců. Jsou zde ošetřovny, hlavně ve škole a svážejí sem raněné z fronty od Hodonína.

Z naší továrny „Viktorin“ chtěly vyvést stroje, vagony měly již připraveny, ale nesehnaly nikoho z civilního obyvatelstva kdo by je odmontoval a naložil. Tak zůstala továrna celá v pořádku.

Německá děla na „Pískách“ svádějí souboje s ruskými letadly. Na nádraží vyhodily do povětří výhybky a rampu. Obrněné vozy rachotí po silnici k frontě ve dne a hlavně v noci. Vojáci sbírají koně a některé majitelé měly s nimi i jet. Granáty dopadají již blízko; na silnici z Milotic k Dubňanům a na „Jirůvsko“. Tak zvaný „Kumbálek“ u Jaronic je již rozbit. U „Palánku“ vyhodily všechny mosty o 3h. odpo. dne 15. dubna a Němci tím okamžikem se připravují k odchodu. Granáty padají do zahrad a polí, šrapnely přestřelují vesnici a praskají i nad ní. Ohledávají zdejší přisunovou silnici přes náves.

Dne 16. t.m. stojí již Rusové na „Pisečném“ potoku v Sardicích, Násedlovicích a v Archlebově. 17. t.m. stojí něm. děla na „Pískách“ u továrny, u mlýna, na „Hušperách“ a dál ve vinohradech. Těž kulomety jsou na této linii. Rusové stojí u Palánku proti Mistrínu a Svatobořicím. Lidé jsou odstěhováni ve sklepích a krytech. Ruská letadla ve velkém počtu krouží a slídí po německých bateriích a kulometech a ostřelují neustále. Dne 18. dubna byla hrozná noc, neustálé bombardování z obou stran. Granáty a šrapnely jen křížují a sviští. Ve vesnici již hoří.

Dne 19. dubna o 1/2 5 hodině ráno vtáhli první ruské zvědné předvoje do vesnice za velké radosti obyvatelstva které je nadšeně vítalo. Jsou Němcům v patách neboť ti to neměli ani čas sebrat telefonní linku. Jak rozdílné uvítání na rozdíl od Němců kteří k nám před lety vtáhli a násilím obsadili naši vlast. Ruské baterie a minomety se okamžitě zakopávají a již střílí na ustupující Němce ke Kyjovu a k Sobůlkám, zatím co pěchota je již vpředu. Také německá děla střílí do vesnice. Železničáři spravují vyhozené výhybky aby mohl zase jet vlak. Mistrín je hodně poškozen dělostřelbou a jsou tam 2 mrtví. U nás byl při ostřelování Němci dne 19. t.m. těžce zraněn občan Tomáš Krejčí, obecní radní a dlouholetý pokladník obce. Dne 21. t.m. byl usmrcen šrapnelem Matouš Betík tovární dělník č. 141. starý 42 let. 22. t.m. podlehl svému zranění Antonie Vodáková č. 212 stará 48 let. Dále byla zraněna její dcera Květoslava Vodáková a Marie Nováková lehce. Týž den podlehl svému zranění Tomáš Krejčí č. 171 star 62 let.

Od 5. dubna je zde vojsko nepřetržitě (do 19. Němci) až 28. t.m. odesli Rusové když Němci vyklidili Kyjov. Zůstalo zde jen něco málo Rumunů kteří vystrídali Rusy před Kyjovem a taky do Kyjova vtáhli. Na těchto je vidět již válku. Jsou úplně apatičtí, oděv velmi chatrný, koně velmi špatné, hladové a vojáci ptají taky chleba. A je to královský garadový jezd. pluk. Rusti vojáci oproti nim vypadají velmi dobře, veselí a jejich strava velmi vydatná. Těž koně mají v dobrém stavu. Samozřejmě že se některá slepice i to prasátko ztratilo i za Němců, což ani jinak na frontě není myslitelné.

Po odchodu ruského vojska se ihned dává zase vše do pořádku a začíná se již pracovat co bylo zanedbáno.

Text z kronik je přepsán přesně podle zápisu, včetně chyb.

Lenka Gajdová, členka redakční rady

Co se děje v naší škole

Škola v době krizového stavu

Prakticky ze dne na den došlo v březnu v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu k uzavření základní školy. Byli jsme všichni hozeni do vody a učili se „plavat“ v digitálním světě technologií pro distanční výuku. Přestože se z počátku v mediích šířily informace o tom, že se jedná o prázdniny a volno, nebylo a není tomu tak. Škola začala vzdělávání formou distanční výuky. Pomocí školy online jsme žákům zadávali úkoly a zasílali podklady pro jejich plnění. Stejně jako v široké veřejnosti, tak i mezi pedagogy se najdou lidé, kteří mají k počítačům blíže, jsou odvážnější a extrovertnější, nebo naopak. Proto někteří z nás se pustili do natáčení videí nebo návodů a prezentací, jiní tvořili pracovní listy a úlohy. Pro mnohé z nás se rozšířil obzor v oblasti počítačů a zdokonalili jsme se v počítačových dovednostech, v pracích s různými programy a internetem. Každý pedagog se toho chopil po svém a vnesl do této formy výuky své já, své schopnosti a své dovednosti.

Distanční výuka kladla a stále ještě klade velké nároky na domácnosti a rodiče. Rodiče byli vrženi do oblasti vyučování a také bez přípravy. Velkou zátěží je to hlavně v rodinách, kde je více dětí, které jsou školou povinné. Z pohledu školy patří všem rodičům velké poděkování. Poděkování za trpělivost, toleranci, úsilí a výdrž.

Tento nouzový stav nastal v období, kdy měly proběhnout významné akce v životě školy, to jsou Dětská pěvecká soutěž Jaromíra Měchury, zájezd do Anglie, škola v přírodě, školní exkurze a také zápisy do prvních tříd v dubnu a zápis do mateřské školy v květnu. Zápisy se nakonec realizovaly elektronicky a opět bezkontaktně. S budoucími prvňáky a dětmi nastupujícími do mateřské školy a jejich rodiči jsme se osobně nemohli setkat. Přestože mnohým dětem není prostředí školy nebo školky neznámé, bude jistě jejich nástup v novém školním roce o to větším překvapením.

Od 25. 5. 2020 se otevírala škola pro žáky prvního stupně a o něco dříve pro žáky 9. ročníků jako příprava na přijímací zkoušky, které proběh-

nou na začátku června. Přípravy na otevření školy provázely chaos ve vydávaných doporučeních, informace z ministerstva proudily jako lavina a bylo poměrně náročné je sledovat. Prvotní nadšení z otevření školy vystřídal stres, který ještě více vzrostl s vydanými manuály pro otevírání mateřských škol a škol základních. Zejména pro základní školu dodržet všechny pokyny a doporučení nebylo snadné. Hlavní zásadou je neměnost skupin pro školní výuku a odpolední činnosti v rámci školních družin. To bylo příčinou toho, že se mnozí žáci dostali do skupiny, která nebyla v jejich třídě a s jejich paní učitelkou a vychovatelkou. Dalším velmi důležitým kritériem, který nás nutil děti rozdělovat, je maximální počet 15 žáků v jedné skupině. Byl nastaven rozvrh hodin s různými místy a časy nástupu žáků do školy. U vstupů i ve třídách je rozmístěna desinfekce, třídy se čistí průběžně ozonovým generátorem a platí zvýšená hygienická pravidla. Po chodbách

jsou barevné štítky, které vyznačují rozestupy žáků mezi sebou, v učebnách má každý své určené místo a jinak je tomu i ve školní jídelně. Z prostředí, kde se žáci setkávali a při jídle debatovali o prožitém dni, se stalo místo, kde každý sedí u stolu sám, nemá možnost si s nikým popovídat.

Na závěr mi dovoluje ještě jednou poděkovat všem rodičům a těm, kteří se po celou dobu uzavření škol věnovali a stále věnují vzdělávání dětí. Je to důležité pro udržení pracovních a školních

návyků. Děkuji také všem, kteří škole pomohli při rozjezdu rouškami, rukavicemi z řad dobrovolníků a také hlavně zřizovateli, který zajistil štíty do školy pro všechny zaměstnance a zafinancoval nákup desinfekčních prostředků, které budou v tomto roce tvořit zcela jistě zvýšenou položku rozpočtu školy. Do konce školního vyučování nám v tomto školním roce zbývá asi jeden měsíc. Napneme všechny síly v těle a vydržíme!

Zbyněk Mašek, ředitel ZŠ a MŠ

Výtvarná soutěž Kyjovského Slováčka v pohybu

Ani v době karantény nezahálíme a účastníme se výtvarných výzev. Naši žáci se v průběhu distanční výuky mohli zapojit do soutěže pořádané Kyjovským Slováčkem v pohybu s názvem: Co se mi honí hlavou, když jsem doma v karanténě a nemůžu do školy. Sami obrázek namalovali, nafotili

a poslali do soutěže. Na tři z nich se usmálo štěstí a obdrželi dárkové poukazy. Gratulujeme Šarlotě Klementové ze třídy 4. A a šestákům Julianě Štefanovičové a Vojtovi Varmužovi!

Ivana Hanáčková, učitelka ZŠ

Naši žáci navštěvující ZUŠ Dubňany nezháleli hudebně ani ve stavu nouze a pokračovali se svými učiteli výukou distanční - učili se přes messenger, skype nebo WhatsApp. Někteří učitelé pravidelně telefonovali, nebo si vyměňovali s žáky videa. Z tohoto období vzniklo pár online koncertů, které ZUŠ zveřejňuje na svém You tube kanále či FB stránkách. Aktuálně mají cca 70 videí ke zveřejnění. Více na www.zusdubnany.cz; FB stránka Základní umělecká škola Dubňany nebo <https://www.youtube.com/watch?v=zVisSK97M9o> - Májový online covid-koncert ZUŠ Dubňany.

Novinkou letos je přihlášení mladých zpěváků Katky Martykánové a Adélky Řihákové do Stipendijní akademie MenART, který je klíčovou součástí činnosti Nadačního fondu Magdaleny Kožené. Kromě celostátního happeningu ZUŠ Open, ve kterém upozorňuje širokou veřejnost na význam uměleckého vzdělávání, se tak zaměřuje přímo na podporu a rozvoj mladých talentů a inspiraci jejich pedagogů. Přihlášky může podávat vždy žák ZUŠ společně se svým pedagogem

ke konkrétnímu mentorovi. Povinnou součástí přihlášky je vždy motivační dopis, vyjádření pedagoga ZUŠ a ukázka práce. Držíme holkám palce, aby stipendium získaly a rozvíjely tak svůj talent v celé své šíři.

Vám všem přejeme příjemný poslech i zážitek z netradičních koncertů a brzy naviděnou opět „naživo“.

Markéta Varmužová, učitelka ZŠ

Obec zakoupila koncertní hudební nástroj

Jedná se o cimbál od firmy „HOLAK“. Firma sídlí v Myslíku u Palkovic a patří mezi přední výrobce těchto nástrojů u nás i v zahraničí. Je to koncertní cimbál, který má na rezonanční desce z alpského rezonančního smrku natažených 133 strun. Rám nástroje je ze smrku a javoru, váha 85 kg. Mnozí si řeknou, jestli naše obec potřebuje takový hudební nástroj!

Nebudu přehánět, když nazvu Svatobořice-Mistřín líní a baštou cimbalistů. Sběratelka lidových písní a tanců Milada Bimková (*1926 - †2018) vzpomíná ve svých zápiscích prvního cimbalistu v naší obci Antonína Brandyse (*1817 - †1896). Pak následoval jeho syn, také Antonín (*1847 - †1819) a vnuk, jak jinak než zase Antonín (*1882 - †1965). A dostáváme se do nedávné minulosti: Pavel Varmuža a syn, Ferdinand Osička, Richard Horák, Jiří Martykán, Miroslav Kyněra, Vít Vajgara, David Výlet, Hana Uříčárová, Šárka Divácká, Marie Hajná...

V současné době je na naší základní škole pobočka ZUŠ Dubňany, kde hru na cimbál vyučuje pedagog Petr Spěvák, absolvent Lisztovy hudební

akademie v Budapešti. Je také členem profesorského sboru Konzervatoře PJ Vejvanovského v Kroměříži. Musíme ocenit vedení ZUŠ a pedagogického

sboru, že do svých řad získali tak kvalitního učitele. Tuto třídu v současné době navštěvuje sedm žáků, pět ze Svatobořic-Mistřína (Marie Hajná, Petr Martykán, Josef Herman, Lukáš Kůřil, Šimon Krakovič), po jednom z Milotic a Dubňan.

Věřím, že tato investice se v budoucnu zhodnotí v podobě dobrých hráčů na cimbál, kolem kterých se budou sdružovat další muzikanti na hudební

nástroje. Snahou obce je dát více prostoru a možností ve volnočasových aktivitách mládeži a toto je jedna z dalších možností.

Vážíme si také spolupráce s místní základní školou, která umožnila provoz ZUŠ a v jejím inventáři bude hudební nástroj veden.

Rostislav Marada, vedoucí KD

Pěkné vzpomínky a nový příslib

Nikdo nám nevymaže vzpomínky na naši „starou knihovnu“, na místo, kde po příchodu na vás okamžitě dýchla nezaměnitelná atmosféra kulturního prostředí a vůně knih, kde vše bedlivě sledovalo bystré oko knihovnice ochotné ihned poradit a pomoci a která naši knihovnu povýšila na svatostánek krásné literatury, vědění i jazykový koutek.

A nebyli to jenom dospělí milovníci knih, kteří se v knihovně rádi zastavovali, aby si vypůjčili pěknou knihu v čistém přebalu a prohodili pár vlivných slov s „naší Jindrou“. Velkou devizou obecní

knihovny byla spolupráce s malými čtenáři, kdy paní učitelka Faiglová pravidelně pořádala čtenářské dílny, literární chvilky a pasování nových čtenářů z řad I. stupně. My ve škole vidíme tu velkou radost dětí z přečtené knihy i hrdost, že si ji samy vybraly, půjčily a obdržením čtenářského průkazu se staly členy velké rodiny čtenářů naší obce.

Milá paní učitelko, přejeme Vám, abyste byla v nové knihovně spokojená, a všem čtenářům, aby se jim prostředí nové knihovny líbilo a rádi ji navštěvovali. My ze školy budeme!

Jarmila Maradová, za všechny kolegy ZŠ

Naše farnost

Pouť do Izraele a Jordánska (2. část)

Drazí přátelé,

zdravím Vás už ve stabilizovanějším období šíření koronaviru. Chci navázat na líčení naší pouti do Svaté země, která se uskutečnila v únoru tohoto roku a jejíž první část jsem popsal v minulém čísle zpravodaje.

Když jsme přejeli - tedy spíše přešli - jordánsko-izraelské hranice na hraničním přechodu Arava, kousek od Akabského zálivu Rudého moře, čekal na nás opět náš starý řidič Ahmed, který nás zavezl do nedalekého přístavu a letoviska Eilat. Zde jsme navštívili podmořskou observatoř, která dovoluje nahlédnout na život pod vodou, kde se nacházejí korálové útesy a rozmanité druhy ryb a dalších mořských živočichů. Pak jsme strávili zbytek dne na městské pláži u moře, kde se dalo už i koupat, což jsme také hojně využili. Pak jsme se ubytovali v hotelu a večer jsme podnikli ještě večerní prohlídku promenády kolem moře.

Následující den jsme vyjeli z Eilat a přes poušť Negev jsme směřovali na sever. Nedaleko od města Dimona jsme navštívili město Mitzpe Ramon, na okraji kterého se nachází nádherná vyhlídka na kráter Ramon ve tvaru obrovského podlouhlého srdce. Při této vyhlídce je muzeum, ve kterém připomínají, kromě naučného videa o vzniku kráteru, i prvního izraelského astronauta Ilana Ramona, který zahynul při letu amerického raketoplánu Columbia v roce 2003. Dále naše cesta směřovala k Mrtvému moři, nejhluběji položenému místu na Zemi - na souši, které se nachází asi 430 m pod hladinou světového oceánu. Tam jsme při koupání zkusili onu pověstnou hustotu vody, která je asi desetkrát slanější než voda v běžném moři. Voda nadnáší člověka bez problému, bez jakéhokoliv pohybu, problémem je spíše jak se ve vodě postavit opět na nohy. I její léčivý účinek na pokožku jsme zkoušeli i za cenu toho, že pálily všechny ranky na těle. Museli jsme též dávat pozor, aby se voda nedostala do úst nebo do očí. Po koupání jsme se převlékli a jeli na nedalekou Masadu, pevnost na rozlehlém plochem útesu tyčící se vysoko nad úrovní Mrtvého moře, proto je, kromě možnosti dlouhého pěšího výstupu,

možné vyjet nahoru lanovkou. Vznikla začátkem 1. stol. př. Kr. a kterou nechal do konečné majestátní podoby upravit Herodes Veliký, se proslavila především v 1. stol. po Kr., kdy po dobytí jeruzalémského chrámu se stala poslední baštou protirímského odporu. Tisícovka povstalců se zde opevnila a po tři roky vzdorovala římskému obléhání. Až navršili Římané násep, kterým se dostali až k hradbám. Když už bylo jasné, že proti římské přesile nezmohou nic, povstalci se rozhodli, že raději než padnout do rukou nepřátel, do jejich otroctví, skončí sami se svými životy. Proto vylosovali několik mužů, kteří zabili ostatní a ten poslední spáchal sebevraždu. Pro Izraelce je tato pevnost symbolem svobody a vojáci zde skládají přísahy. Večer jsme pak dojeli do Betléma, kde jsme se ubytovali.

Další den jsme se odebrali do Jeruzaléma. Začali jsme na Olivové hoře. Nejprve v Betfage, kde si Ježíš půjčil oslíka, aby mohl vjet slavnostním způsobem do Jeruzaléma na začátku týdne, kdy měl dokončit své pozemské poslání při ukřižování. Ten jeho vjezd si připomínáme na Květnou neděli. Další naše návštěva patřila kostelu Otčenášů, kde se nacházejí texty této modlitby v mnoha světových jazycích, včetně češtiny. Zde se scházel, podle tradice, Ježíš se svými učedníky, aby jim předal to, čím měli oni dále žít a co měli předávat dále. Potom jsme sestoupili po svahu Olivové hory do getsemanské zahrady, kde Ježíš prožíval agonii před tím, než byl odsouzen k smrti. Nachází se zde prastaré olivové stromy, z nichž některé mohou pamatovat, alespoň ve svém kořenovém systému, tuto Ježíšovu přítomnost. Stojí zde kostel, který připomíná onu tísnivou modlitbu Ježíše. Atmosféru této modlitby vtělil architekt do potměného interiéru chrámu, kde se pod oltářem nachází skála, kde Ježíš údajně při této modlitbě klečel. Pokračovali jsme dále Štěpánskou neboli Lví branou do Starého města. Tam jsme, na začátku trasy křížové cesty, měli mši sv. v kostele, který připomíná Ježíšovo bčevování. Pak jsme si udělali pobožnost křížové cesty, i když to bylo ztížené pro usebrání tím, že na již zmíněné trase se nacházejí arabské obchody, kde se prodavači snažili nalákat

poutníky na své zboží. Křížová cesta končí na nejposvátnějším místě pro křesťany, v chrámu Božího hrobu. Zde se pod jednou střešou nachází jak místo, kde bylo mrtvé Ježíšovo tělo uloženo a odkud Ježíš byl vzkříšen, ale i návrší Golgota, kde byl Ježíš ukřižován. Protože jsme si nechtěli nechat ujít uctění Božího hrobu, museli jsme vystát dlouhou frontu. Podařilo se nám vejít do oné kapličky postavené na místě Ježíšova pohřbení, ale pak už jsme museli chrám Božího hrobu opustit, protože byla zavírací hodina, s tím, že se sem ještě přijdeme podívat. Pak jsme opět odjeli na naše ubytování v Betlémě.

Příští den naší pouti byl věnován Betlému. Prvně jsme se jeli podívat na Pole pastýřů, místa, kde měl anděl oznámit pastýřům, že se zde narodil Boží Syn, a odkud se šli poklonit Ježíškovi do chléva, kde ležel v jeslích. Protože jsme byli většinou ze Slovácka, domluvili jsme si prohlídku vinařství v Cremisanu poblíž Betléma. Po polední pauze jsme se šli podívat do tzv. Mléčné jeskyně, kde se připomíná událost, kdy při útěku Svaté rodiny do Egypta Panna Maria potřebovala nakojit dítě a při kojení jí trochu mléka ukápló na stěnu jeskyně, kam se uchýlila, a ta stěna zbělela. Kostel, který zde stojí, je poutním místem zvláště pro ženy v pozeňnaném stavu nebo ty, které si dítě chodí vyprosit, a to jak křesťanky, tak muslimky. A vyvrcholením našich návštěv toho dne bylo uctění místa Ježíšova narození, v jeskyni pod prastarým kostelem původně ze čtvrtého století, kde se nachází stříbrná hvězda, označující místo narození. O kousek dál je místo jeslíček. Po zazpívání koledy „Narodil se Kristus Pán“ jsme se přesunuli do vedlejšího katolického kostela sv. Kateřiny, odkud je vstup do jeskyně, kde žil sv. Jeroným, významný překladač bible, a jeho žáci.

Následující den jsme se vrátili opět do Jeruzaléma. První naše místo návštěvy bylo Dormitio,

neboli Usnutí Panny Marie, kde je místo jejího nanebevzetí. Kousek je pak večeradlo, místo poslední večeře Ježíše se svými apoštoly v hořejší místnosti; dole je pak uctíván hrob krále Davida. Židovskou čtvrtí Starého města jsme prošli k Západní zdi, neboli Zdi nářků, nejposvátnějšímu místu Židů, které je zbytkem obvodové hradby jeruzalémského chrámu, který od svého zboření Římany v roce 70 po Kr. už neexistuje. Po polední přestávce jsme se přesunuli přes údolí potoku Cedron na Olivovou horu. Tam byla sloužena mše sv. na místě Dominus flevit, „Pán zaplakal“, kde je nádherné panoráma města, ale odkud Ježíš zaplakal nad tím, že ho toto město v jeho době ve své většině nepřijalo. Opět jsme na jiném místě sešli do údolí potoku Cedron, kde je uctíván hrob Panny Marie. Poblíž - a je to blízko i getsemanské zahrady, se nachází místo Ježíšova zatčení. Pak jsme se pěšky přesunuli opět do chrámu Božího hrobu, kde jsme uctili místa, která jsme předtím nestihli: Golgotu, kde je možné dotknout se místa na skále, kde měl stát Ježíšův kříž, pod touto skálou místo nalezení Ježíšova kříže sv. Helenou a některá další místa spojená s Ježíšovým ukřižováním. Potom jsme odjeli na přespaní opět do Betléma.

Předposlední den jsme slavili mši sv. v Betánii, na východní straně Olivové hory, kde Ježíš vzkřísil Lazara a kde žily i jeho sestry Marie a Marta. Poté jsme směřovali do Jericha, ale po cestě nás čekala menší nepříjemnost - přes hodinu jsme čekali na dálnici. Následně jsme zjistili, že zde policie odstraňovala podezřelý předmět, který ležel na vozovce - inu, je to země žijící v neustálém napětí mezi Izraelci a Palestinci. V Jerichu, nejstarším městě světa, které stojí už víc než deset tisíc let, jsme přijeli k východnímu místu na Horu pokoušení, kde měl Ježíš na začátku své veřejné činnosti, kdy se čtyřicet dní postil, být pokoušen od ďábla. Ve městě se ukazuje také fíkovník či moruše, na nějž měl vylézt celník Zacheus v touze spatřit Ježíše, který tudy procházel. Pak jsme navštívili Qasr al-Yahúd, místo, kde byl pokřtěn v řece Jordánu Ježíš od Jana Křtitele. Zde jsme obnovili své křestní sliby. Pak jsme odjeli více na jih, kde se nachází poblíž Mrtvého moře Kumrán, kde byly nalezeny svitky z 1. stol. př. a po Kr., které dokládají neporušenost textů Starého zákona. Pak následovalo ještě jednou koupání v Mrtvém moři, tentokrát na jeho severním okraji.

Nastal nám poslední den. Rozloučili jsme se s Betlémem a směřovali jsme do Ain Karem, místa

spojeného s narozením Jana Křtitele, ale také s návštěvou Panny Marie u Alžběty, podle čehož máme i v Mistríně zasvěcený kostel. Jsou tu také dva kostely, vzdálené od sebe asi 1 km, připomínající tyto dvě události. Je to proto, že Alžběta poté, co se dověděla o početí dítěte, se přesunula do vinice, kterou kněz Zachariáš vlastnil. Žila v domku, který tam stál – tam ji měla Maria navštívit. Pak jsme se přesunuli do Emauz, kam směřovali smutní učedníci po ukřižování Ježíše, kterého právě po cestě potkali, ale nepoznali ho. Nakonec se jim dal poznat při lámání chleba. Poslední místo, které jsme si jeli prohlédnout, byl přístav Jaffa, kdysi Joppe, u Středozemního moře. Zde žila křesťanka jménem Tabita, kterou sv. Petr vzkřísil z mrtvých.

Zde měl také tento apoštol vidění plachty s různými typy zvířat, včetně nečistých, které měl pojist. To bylo pro něj Boží znamení, že má pokřtít i pohanského celníka Kornélia i s celou jeho rodinou.

Z Jaffy směřovala naše cesta na letiště Ben Guriona, odkud jsme po odbavení letěli zpět do Vídně – tam na nás čekal autobus, který nás šťastně dovezl až domů.

Přeji i Vám všem šťastné návraty z dovolených, ale samozřejmě i pěkný pobyt tam a vůbec pěkně prožité období prázdnin, i když budou kvůli epidemii trochu odlišné od těch předchozích.

P. Bedřich Horák, farář

Fotografie poskytl Jan Toman

Divná doba koronavirová

Z pohledu lékařského:

Z letošního chřipkového období jsem odjela na pouť do Izraele a Jordánska. Jeden z posledních cílů našeho putování bylo Jericho, nejstarší trvale osídlené město světa, nad nímž se tyčí Hora pokusení Karantal. Z výkladu jsme se dozvěděli, že z Kristovy doby pochází slovo karanténa - 40 dní půst - odvozený od názvu této hory. Že se vrátíme do doby postní, jsme věděli, že nás ale čeká opravdová karanténa, jsme nikdo nepomysleli.

Během posledních 3 měsíců jsme prožili prazvláštní stav, se kterým nikdo z nás neměl doposud zkušenost a nad kterým visí spousta otázníků dodnes. Svět se zahalil do pláště pandemie, jejímž původcem je Koronavirus. Koronavirus je společným označením pro 4 rody virů - Alpha, Beta, Gamma, Deltakoronavirus. Šíří se vzduchem, kontaminovanými předměty a oro-fekálním přenosem, způsobují onemocnění zvířat a lidí. V roce 2002 byl nově objeven Betakoronavirus SARS-CoV, původce nemoci SARS. V roce 2012 vědci objevili nový druh MERS-CoV, způsobující závažné onemocnění MERS. Na přelomu let 2019/2020 se objevila v čínském WU-chanu epidemie respirační choroby COVID-19, jejímž původcem je nový typ Betakoronaviru - SARS-CoV-2. K poslednímu dubnu 2020 bylo nakaženo novým virem více než 3,2 milionu lidí. Výskyt byl potvrzen téměř na celém světě včetně ČR. Chceme dnes všichni věřit, že „nejhorší“ je za námi. I když okres Hodonín patří k nejméně zasaženým oblastem, máme všichni za sebou 3 měsíce jakési izolace, omezeného běžného života. Zpočátku jsme se všichni vystrašili, paniku ale záhy vystřídala vlna solidarity (zajišťovali jsme ochranné pomůcky, desinfekce, pomáhali jsme seniorům). Chod naší ambulance zastaven nebyl. Promptně jsme reagovaly na aktuální epidemiologickou situaci.

Ve spolupráci s OÚ jsme zřídili „polní“ infekční ambulanci ve dvoře zdravotního střediska. Samy jsme se zásobovaly ochrannými pomůckami, než přišly první státní příděly.

Všem, kteří nám jakkoliv pomohli, děkujeme. Postupně jsme si všichni zvykli na objednávkový režim, ve kterém budeme nadále pokračovat i do budoucna. K dnešnímu dni se nákaza v naší obci u nikoho nepotvrdila a my se pomalu vracíme do normálního života.

Závěrem bych všem ráda popřála pevné zdraví a vyslovila přání, abychom z této těžké doby vytěžili i „dobré“ pro časy budoucí.

Neduchalová Miroslava, praktická lékařka

Tak jako všichni ostatní jsem byl i já zaskočen situací, která nastala v důsledku šíření nákazy Kovid-19. Při jedné z návštěv OU ve Svatobořicích jsem se svěřil se zážitky při mých cestách a byl jsem požádán, abych se o ně podělil. Takže milí čtenáři, obraťte se trpělivostí a zkuste si přečíst těchto pár řádek.

Pro ty, kdo mě neznáte, bydlím ve Svatobořicích a pracuji jako strojvedoucí u privátního železničního dopravce IDS CARGO a. s. Vozíme mezinárodní nákladní vlaky po síti v České republice a na Slovensku. Tyto předáváme zahraničním dopravcům v pohraničních přechodových stanicích.

Se zavedením krizových opatření došlo k postupnému omezování dopravy na železnici. Prvotně to zasáhlo osobní dopravu. Veškeré mezinárodní rychlíky a mezinárodní osobní vlaky byly zrušeny. Doprava přes hranice přestala existovat. Dále došlo k omezení osobní dopravy i na vnitrostátních linkách a byl zaveden režim jako o prázdninách, kdy nejedí studentské spoje, a zaveden režim sváteční, kdy je většina dělnických spojů zastavena. Defacto, jak se zastavil pohyb osob, tak se omezila doprava. Nádraží najednou zela prázdnotou. Kde jindy proudí davy cestujících, najednou bylo prázdno. Nákladní doprava fungovala

dál. Zaměstnavatel byl v neustálém spojení s MD a doladovalo se, za jakých podmínek zachovat provoz. Přerušit tepny průmyslu ze dne na den nebylo možné. Spousta firem pracuje se zásobami surovin v režimu Just in time. To jest, že mají omezené sklady a pracují aktuálně s potřebou pro výrobu, objednávají zásoby pružně a počítají s dodávkou v dostupných časech. Byly nám vydány certifikáty pracovníka mezinárodní dopravy, opravňující překročení hranice na dobu nezbytně nutnou. Problém nastal tehdy, kdy vlak neskončil v cíli, ale na území třeba SR. Jak se dostat zpět? Hraniční silniční přechody byly uzavřeny a střezeny. Dopravci se domluvili, a když někdo skončil na Slovensku, tak se s jakýmkoli dopravcem přepravil přes státní hranici na lokomotivě a dál pokračoval vnitrostátním vlakem jako cestující. Opatření ve vlacích bylo takové, že se dezinfikovaly soupravy a na nádražích byly instalovány mobilní dezinfekční stanoviště. Ve vlacích jsem používal gumové rukavice a roušky. Firma nás vybavila dezinfekčními prostředky.

Bylo docela nezvyklé cestovat třeba z Břeclavi do Děčína a být sám v celém vagonu až do Prahy. Tam při přestupování nepotkat živáčka a cestou do Děčína vidět přistoupit tři lidi v Lovosicích.

Průvodčího bylo možno zahlédnout, jen když probíhal vagonem. Kontrola jízdních dokladů se neprováděla. V té době jste mohli cestovat, kam se vám zamlouvalo. To se člověku vybavily scény s apokalyptických filmů. Až bylo povoleno vozni-
strům cestovat auty přes hranici, tak nás stroje-
douce vozili přes hranici autem. To jsme museli ale
mít certifikát pracovníka v mezinárodní dopravě
a OP. Procházeli jsme kontrolou na českém úze-
mí, kdy vás obklíčila zpravidla tříčlenná hlídka
složená z vojáků či vojenské policie nebo hasičů.
Na slovenské straně se to opakovalo. Při cestách
do pohraniční stanice Rajka (už na území Maďar-
ska), kde železnice vede souběžně se starou silni-
cí, v místě staré celnice byl vybudován kontrolní
bod. Na slovenské straně tam hlídkovalo nepře-
tržitě vozidlo policie se psy. Na silnici byl polo-
žen zátaras z betonových panelů a na maďarské
straně hlídkovali vojáci maďarské armády v plné
zbroji. Neprošel nikdo, nepouštěli kolaře, ani pěší.
Neprodyšně uzavřeno. Takže přes hranice jezdily
pouze nákladní vlaky. Toto trvá ještě teď, když

píší tyto řádky. Jak si počínali zaměstnanci řídicí
dopravu? Jelikož v ČR se už většina hlavních tratí
řídí z tzv. Centrálních řídicích pracovišť, museli
se vypořádat s problémem, jak zamezit, aby se
jejich zaměstnanci nakazili. Pokud by došlo k ná-
kaze na takovém pracovišti a následné karanténě,
hrozilo nebezpečí ochromení provozu. Jednotlivé
směny se při střídání nesměly potkávat. Na síti
slovenských železnic se snažili zase omezit ně-
které pracovníky podílející se na řízení dopravy.
Tam to ale spělo spíše k potížím a komplikacím
a následně ke zpomalení dopravy.

V současné době ještě nejedí mezinárodní
osobní doprava, ale do vnitrostátních vlaků se
vrací život. Přibývá postupně cestujících. Rouš-
ky jsou povinné ve vlacích nadále, tak už to jaksi
patří ke koloritu. Tam to má jaksi smysl, ale ven-
ku ve volném prostoru v dostatečné vzdálenosti
od sebe už roušky postupně odpadají.

Věřím, jako vy všichni ostatní, že se vrátíme
do normálu v co nejkratší době.

Příkaský Jiří, strojevedoucí

Z pohledu učitelského:

Zvláštní úkol, napsat úvahu, jak žije v to-
to období učitel. Jako stovkám lidí se mi ze dne
na den změnil život. Vstoupily do něj velké změny
a ke všemu se vplížil stálý strach o rodinu, o přá-
tele, známé. Strach z věcí, které byly pro člověka
zcela běžné, jako nákup. Přišla jsem o kontakt
s kolegy, dětmi. Musela jsem se vypořádat s no-
vým způsobem práce, která mě ze začátku zahltila
natolik, že jsem večer vyčerpaná vypínala počítač
po odpovědi na šedesátý mail. Odpočívala jsem při
šití roušek nebo pomáhala nakupovat těm, kteří
se báli více než já, nebo byli nemocní. Nejvíce mi
chyběla odezva na mou práci. Dělán ji dobře? Ne-
zahlcují děti množstvím učiva? Rozumí mi, když
jim teď nemohu věci vysvětlit více způsoby? Moc
mi pomohla porada v práci. Uvědomila jsem si, že
stejně jako já bojujeme s novou situací všichni.
Všichni doma „křičíme“ na počítač, když nedělá,
co potřebuji. Dalším milým impulsem byly reakce
několika rodičů, kteří napsali, jak se těší na dal-
ší hodinu informatiky, nebo poznámka maminky
na ulici, že má radost, kolik věcí si pamatuje ze
školy a její dítěto nemá s mou prací problémy. Kdo
problémy má, musí se ozvat, jinak nemáme šanci
zjistit, co se u něj děje, zda má problémy a škola

je to poslední, na co teď myslí. Děti 1. stupně se
vrátily do školy a já jsem se přistihla, že učitelům
z prvního stupně vlastně závidím, že už nastoupili
do svých tříd. Vypadá to, že se brzy setkáme i my
ostatní.

Jana Brhelová, učitelka ZŠ

Z pohledu prodavaček:

Pandemie koronaviru nás zastihla nepřípravené tak jako každého jiného v této zemi. S nastupujícími bezpečnostními opatřeními jsme se rychle vypořádaly, a to i díky pomoci v podobě ušitých roušek jak ze strany rodinných příslušníků, tak i spoluobčanů. Roušky dodal i obecní úřad pro občany - zákazníky, kteří o ně projeví zájem. Pomoc poskytla i naše obvodní lékařka, která pro nás prodavačky zajistila ochranné štíty od místního občana. Dezinfekční a ochranné prostředky pro prodejnu byly samozřejmě zajištěny i ze strany vedení firmy Coop. Za toto patří všem velké poděkování. V počátcích šířícího se koronaviru byla práce nás prodavaček psychicky náročná, jelikož někteří lidé při nákupu brali bezpečnostní nařízení na lehkou váhu. Na dodržování bezpečnostních nařízení si však lidé v brzké době zvykli a dodržovali je, a to nám prodavačkám samozřejmě ulehčovalo práci. Jsme rády, že pandemie koronaviru je na ústupu a opatření se postup-

ně ruší. Doufáme, že podobná situace se nebude do budoucna opakovat a se všemi zákazníky se budeme setkávat v našem hezky zrekonstruovaném nákupním středisku tváří v tvář ☺.

**Kolektiv prodavaček prodejny č. 127
COOP Jednota**

Koronavirus ve vtipcích ☺

- Kvůli zavřeným hospodám trávím už třetí večer s manželkou. Řeknu vám, je to docela fajn ženská s bezva názory.
- Dnes jsem poprvé dostal strach. Je sobota večer, nemůžu do hospody a manželka si bere sexy prádlo.
- Pokud budou ještě dlouho zavřené školy, tak rodiče najdou vakcínu dřív než vědci.
- Domácí výuka, den dvacátý: V Brně kdosi nacpal do babyboxu dvě osmiletá dvojčata. Bohužel si pamatují, kde bydlí.
- Objevil jsem novou adrenalinovou zábavu. Vezměte si igelitové rukavice a otevřete v nich igelitové pytlíky.
- Pozor, pozor! Nevěřte všemu, co vám vláda hovoří. Říkali, že při nákupu stačí mít roušku a rukavice. Dnes jsem takhle šla, ale ostatní měli i kalhoty a tričko.
- Všem lidem, co vykoupi-li rýži z Číny a těstoviny z Itálie: Přejeme vám dobrou chuť!
- Regály plné vína, ve vinotéce žádné fronty. Myslím, že lidé koronavirus podceňují. Co chtějí dělat zavření doma v karanténě jen s moukou?!
- Děcka, myjte si ruce, jinak chytne koronavirus. Na ten neumřete, ale na infekčním oddělení není wifi. A to nepřežijete.
- Ptali se doktora, co dávají pacientům s koronavirem. „Palačinky, bramboráky, lívance a pizzu.“ „A to mu pomáhá?“ „To nevím, ale vejde se to pod dveře.“
- Proti koronaviru se ubráníme tak, že denně sníme 16 stroužků česneku. Sice to nepomůže, ale aspoň se k vám nikdo nepřiblíží.
- Dnes jsem se tak nudila, že jsem si byla sama sobě zazvonit na zvonek za dveře. Tolik radosti jsem už dávno nezažila...
- Dnes na poštu přišli dva lidé v rouškách. Nastala panika. Nakonec se ukázalo, že je to jen přepadení... Tak jsme si všichni oddychli.
- Nevíte někdo, jak dlouho nemám nikoho pouštět do bytu, když jsem v karanténě? Manželka už dva dny buší na dveře a mě už to celkem otravuje. ☺

RC Krteček

RC Krteček Sva-Mi, z. s. za období epidemie koronaviru

Infekční nemoc Covid-19 zasáhla celou naši planetu. Svět se pozastavil a každá země se s tím vypořádává doposud. Mimořádná opatření vyhlášená vládou ČR, která byla zapotřebí řádně respektovat a dodržovat, se nás dotkla docela zásadním způsobem. Museli jsme omezit kontakt s blízkými a zakázat návštěvy rodinných příslušníků, aby onemocnění ustoupilo a nešířilo se nadále mezi námi. Nouzový stav a specifická opatření spojená s Covidem-19 každého z nás osobně i pracovní přivedla na křižovatku a ovlivnila náš život. Místo plnění pracovních úkolů, dobrodružství cest, realizace dalších snů jsme se snažili svoje životy uspořádat na pár metrech čtverečních.

Nouzový stav byl po dvou měsících ukončen, uvolnila se postupně určitá režimová karanténní opatření a život se pomalu a jistě vrací do starých kolejí. I herna rodinného centra byla po dobu nouzového stavu uzavřena a nyní se pro děti otevírá. Ovšem jen po dobu měsíce června. O prázdninách bude herna opětovně tak jako každým rokem uzavřena a bude se provádět generální úklid.

Spousta z nás rodičů kvůli uzavření mateřských a základních škol zůstávala s dětmi doma a učila se s nimi. Začátky skloubení učiva byly těžké jak pro učitele, tak především pro samotné děti a nás rodiče. Avšak postupem času se příprava, učení a vypracování úkolů vcelku vychytalo. Věřím, že tato situace obohatila obě strany, jak tu dospělou, tak tu dětskou. Mě osobně obohatila o strávený čas s dětmi, o respekt práce učitelů a v nemalé míře jsem se i dozvěděla spoustu vtipných poznatků z učiva od naší nejmladší dcery. Pár si jich pro krátké navození Vašich úsměvů dovolím uvést.

žluna = žloutenka (náhrada za název ptáka - místo žluny žloutenka - proč ne ☺)

žábry = žebřiny (náhrada za dýchací systém kapra - ryby dýchají žebřinami ☺)

rouška = rohožka (no a kdo si chce nasadit ochranu na ústa a nos, tak si musí vzít zákonitě rohožku ☺)

Tak jak jsem psala na začátku tohoto článku - svět se pozastavil v době epidemie koronaviru.

Obchody, školy, školky, kroužky, řemesla, banky, podnikatelská výroba a další.... Téměř vše se uzavřelo nebo omezilo. Po ekonomické stránce se naše země s tímto stavem bude dlouho vyrovnávat. Avšak na druhou stranu i ta zásadní opatření měla svá pozitiva. Najednou v naší zemi nastal poklid, stres z neustálého dohánění, ať již práce nebo povinnosti udělat rychle domácí úkoly, potom vypravit děti do kroužku, ustnul. Životní tempo se u většiny z nás zpomalilo a myslím si, že to v žádném případě nebylo na škodu. Mnoho lidí si volno jakýmsi stylem užilo a vnímali ho jako možnost užít si jej k tomu, na co neměli v minulých dobách čas.

Tato nemoc si vyžádala do dnešního dne na celém světě spoustu životů a ještě tomuto onemocnění další životy podlehnou. I přes tuto skutečnost Vám přeji za náš tým především pevně zdraví, pozitivní mysl a využití volných chvil s těmi, koho máte rádi a s kterými je Vám dobře.

Za RC Krteček, Jitka Janošáková

Ženský sbor REZEDKY

Zdravím všechny čtenáře obecního zpravodaje a příznivce Rezedek.

Před nouzovým stavem kvůli nákaze koronavirem jsme měly naplánovanou spoustu akcí, které se bohužel neuskutečnily. Zkoušky byly pozastaveny, vystoupení zrušena, ale pro nás se čas nezastavil. I když to tak někdy na prázdných svatoborsko-mistřínských ulicích vypadalo.

Volný čas jsme začaly trávit každá trochu jinak. Některé z nás začaly šít tolik potřebné roušky, jiné zahradničily o něco více než obvykle, já jsem dopsala rezedkovskou kroniku, takže si ji při první příležitosti budete moci prohlédnout. Studentky se věnovaly studiu a prezentovaly seminárky

a diplomky v županech z pohodlí domova. ☺ Pe-
kařky a cukrářky zase zásobovaly svou rodinu
přívalem čerstvého pečiva a skvělých dezertů.
A na konci povinné karantény ta nejkrásnější
zpráva. Mezi rezedkovské děti jsme přivítaly
na svět malého Martínka, který jistě brzy posílí
řady některého z místních folklorních souborů.
Jemu i mamince přejeme hodně zdraví a lásky.

A když už teď můžeme tak trochu zkoušet,
využily jsme volný prostor po obecní knihovně
a také přírodní taneční parket ☺, kterým se může

pochlubit naše členka. Začaly jsme s nácvikem
nových tanečních čísel. Jestli se akce uskuteční
letos, nebo příští rok, zatím ještě nevíme. Nouzo-
vý stav nás obral o 3 měsíce, které na přípravu
takové akce potřebujeme. V každém případě si ra-
ději rezervujte neděli 4. října. O všem Vás budeme
s předstihem informovat.

Přeji Vám všem krásné léto a pevné zdraví.

Za Rezedky Marcela Hasalová

*P. S. Jak trávila nouzový stav naše členka Marie
Kašná? Viz komiks ☺*

kroužek Hubert

HUBERT - turistika a poznávání přírody

Kroužek má ve školním roce 2019-20 celkem
17 členů. Scházíme se 1x týdně, vždy v pondělí,
a máme pestrý program schůzek. Zúčastnili jsme
se výtvarné soutěže vyhlášené Okresním mysliv-
eckým spolkem Hodonín „Mé toulky za zvěří“. O-
brázky jsme na lednových setkáních nakreslili
a odeslali k vyhodnocení. Velký úspěch a ocenění
poroty získala práce od Marinky Urubkové s ná-
zvem „Husy na vodě“ a 1. místo ve své kate-
gorii získala Markéta Novotná s obrázkem „Jelen“.
Vzhledem k okolnostem okolo Covid 19 nebyla
předána cena jako každý rok na okresní přehlídce
trofejí, ale 30. 5. na soutěži Zlatá srnčí trofej.

Dne 30. 5. 2020 proběhlo Okresní kolo sou-
těže Zlatá srnčí trofej a Okresní kolo střelby ze
vzduchovky. Náš kroužek HUBERT reprezento-
valo deset dětí, zde jsme získali 4 umístění. Tři
s medailí a jedno krásné čtvrté místo, což v le-
tošní velké konkurenci a účasti dětí z okolních
kroužků považují také za obrovský úspěch. Pro
mě a také děti je to velká odměna za celoroční
práci a přípravu.

VÝSLEDKY Zlatá srnčí trofej Okresu Hodonín

II. místo sk. B chlapci - Jan Hajný

II. místo sk. Z příprava chlapci - Martin Hajný

III. místo sk. A dívky - Kateřina Podveská

VÝSLEDKY okresního kola střelby ze vzduchovky

IV. místo sk. B - Marina Urubková

Velmi si cením tohoto umístění, děkuji všem dě-
tem a mládeži z mého kroužku za účast.

Více příspěvků a foto na našem profilu fcb - My-
slivecko-lesnický kroužek HUBERT Svatobořice-
Mistřín

Lenka Lípová, vedoucí kroužku

Hasiči bez soustředění a závodů

Když jsme v minulém vydání zpravodaje popisovali naše budoucí plány a události, nikdo z nás netušil, co bude v následujících měsících následovat. Kvůli pandemii koronaviru se prakticky zastavil svět a všechny kulturní a sportovní události šly stranou.

Naše závodní sezóna tedy byla přerušena ještě předtím, než vůbec začala. Kvůli tomu jsme byli nuceni zrušit všechna plánovaná soustředění dětí, dorostu i dospělých. Kvůli nouzovému stavu byl zrušen sběr železa, který tradičně pořádáme na jaře a na podzim. Náhradní termín sběru jsme neplánovali, ale kvůli množícím se dotazům z řad občanů jsme se rozhodli sběr přece jen uspořádat. Náhradní termín je 6. června.

I když závodní sezóna stále neprobíhá, naši členové rozhodně nezahálí. Velká většina členů závodních družstev i přes nepříznivé podmínky pokračuje v individuální přípravě. Díky zlepšující se situaci vydalo vedení Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska prohlášení, ve kterém znovu pořádání soutěží povolili, takže doufáme, že se některé soutěže byť v omezeném režimu, brzy rozběhnou. Již dříve byla bohužel bez náhrady zrušena Mistrovství ČR ve všech kategoriích. Družstvo mužů tak přijde o možnost obhajovat loňský

a předloňský titul a zaútočit tak na zlatý hatrick. Díky rozvolnění bezpečnostních opatření jsme se rozhodli místo dvou tradičních dětských soutěží uspořádat alespoň závod v běhu na 60 a 100 metrů s překážkami v kategorii mladších a starších žáků a dorostu, který se uskuteční 13. června. Všichni jste srdečně zváni.

Uvolněné víkendy bez soustředění a závodů jsme věnovali úpravám a opravám na hasičské zbrojnici, našem sportovním hřišti a jeho okolí. Jednalo se především o opravu skříněk a šaten pro zásahovou jednotku a opravu a nátěr kontejneru na překážky a materiál u sportovního hřiště, který už tento zásah nutně potřeboval.

Pevně věříme, že se v budoucích měsících situace zlepší a budeme se moci vrátit k našim oblíbeným činnostem a normálním životům. V tomto ohledu stále počítáme s pořádáním Letní noci s kapelou V.S.P., která by měla proběhnout 18. července u hasičské zbrojnice v Mistríně. O podrobnostech Vás budeme informovat prostřednictvím kabelové televize a rozhlasu.

Jménem celého sboru Vám všem přeji v této době především pevné zdraví!

Petr Marada, jednatel SDH

T. J. Sokol Mistřín - kuželkáři

Konec bez konce

Jarní část je za námi a všichni dobře víme, jak to celé dopadlo. Z důvodů nařízení Vlády ČR jsme museli pozastavit soutěž a čekat, jak se situace vyvine. Na doporučení České kuželkářské asociace se soutěž ukončila a později byla i celá soutěž anulována tak, jako by se ani v letošním roce nehrála. Bez sestupu níže a bez postupu výše. Některá družstva či oddíly mohou cítit jistou křivdu, ale zdraví nás všech je přednější.

Těšili jsme se na Mistrovství České republiky, kde se kvalifikoval za muže Martin Fiala a za dorost Petr Valášek. Všechno bylo posunuto o rok, takže se můžeme stále těšit. ☺ Soutěž bude opět započata v září a budou přítomny všechny týmy, tak jako na startu ročníku 19/20. Před plošnou karanténou jsme stihli udělat na kuželně gene-

rální úklid. Letní měsíce budou pro kuželkáře ve znamení klidu, protože velká část letních turnajů byla zrušena z důvodu celosvětové pandemie. Memoriál Josefa Vinklara, který pravidelně pořádáme, je pro letošní rok zrušený. Brigádně plánujeme v měsíci srpnu rekonstrukci kanalizační a vodovodní přípojky. Všímavým jedincům jistě neunikl nový nápis na kuželně. Tak je konečně i pro přesporní známo, co že se to skrývá v dané budově.

Děkuji velmi fanouškům kuželkářského spolku, kteří nás pravidelně při domácích, ale i venkovních zápasech podporují. V září na viděnou.

Hodu ZDAR!

Adam Pavel Špaček
předseda kuželkářského spolku

■ KULTURNÍ DŮM INFORMUJE ■

Stěhování

Proč se přestěhovala knihovna?

Při zakoupení a následné rekonstrukci obchodního domu v naší obci jsme dostali nabídku umístění knihovny do větších prostor. Již delší dobu jsme bojovali s nedostatkem místa pro nové knihy, ale také s malým prostorem pro pořádání tematických besed a soutěží pro čtenáře.

Rozměry původní knihovny byly 80 m². Plocha nové knihovny je 152 m² a s příslušenstvím (sklad

a šatna s kuchyňkou) je dvakrát větší, než byla v kulturním domě. Nyní můžeme nabídnout čtenářům daleko větší komfort. Máme zde dva dětské koutky pro malé čtenáře. Je více místa mezi knihovními regály. Některé mají kolečka a snadnou manipulaci můžeme prostory zvětšit. Je zde více místa na stoly a židle pro případné samostudium, přednášky nebo besedy na různá témata. Součástí

je také velká televize, kde budeme pouštět naučná i vzdělávací videa. Výměnný fond a regál s vyřazenými knihami k rozebrání je samozřejmostí.

Umístění knihovny v prvním patře budovy je vykompenzováno osobním výtahem, ke kterému je přístup ze dvora. Zkrátka knihovna je i nadále bezbariérová. Věřím, že časem se knihovna stane i místem pro setkávání přátel, popovídání a posezení v příjemném prostředí.

A co s prostory staré knihovny? Obecní kulturní dům měl od začátku svého provozu problémy se šatnami pro účinkující. Návštěvníci si určitě někdy všimli, do jakých nedůstojných a stísněných prostor jsme umísťovali hudebníky velkých těles nebo více souborů, např.: Czech Virtuosi - 60 hudebníků, Pavlušův Mistrín - 4 kapely - 72 muzikantů, Ondráš - 50 tanečnicků, zpěváků a muzikantů atd... Někdy jsme je nastěhovali do knihovny nebo na obecní úřad. Účinkující si stěžovali na velkou vzdálenost od jeviště. V současné době přibývá žádostí na oddělené šatny pro muže a ženy, což bývalo i dříve, ale my jsme nebyli schopni jim to umožnit. Je třeba také vzpomenout na nedostatek místa pro zkoušky místních souborů, sborů a muzik. Naše obec má celkem velký počet organizací (15), které využívají prostor kulturního domu jak ke zkouškám souborů, tak ke schůzím různých spolků. Jedná se především

o velmi preferovaný pátek, kdy se většina studentů i pracovníků vrací na víkend a všichni potřebují zkoušet. Proto velmi často se využívají prostory spodního i vrchního vestibulu. Bohužel se často ruší navzájem při svých zkouškách. Věřím, že nové prostory bývalé knihovny nám v tomto pomohou. Bude zde místo pro zkoušky menších souborů, šatny, schůze, přednášky, besedy a čas ukáže další možnosti a potřeby.

Na závěr bych Vás všechny pozval do nové knihovny a věřím, že si ji všichni oblíbíme tak jako tu předešlou.

Rostislav Marada, vedoucí KD

Stavění máje

Stavění máje, řeknete si, co je na tom divného?

Je to už tradice, každý rok se staví. Ale postavte ho v době „koronavirové“, když jsou všechny akce zakázány. Žádné shlukování lidí, povinnost nosit roušky, dezinfekce rukou ... Co teď s tím? Letos tedy nepostavit nebo postavit pomocí jeřábu? Neměli to stárce jednoduché. Nakonec se do toho pustili. Když tradice, tak každoročně.

Dovezli a nachystali kmeny stromu (širší než předchozí roky - počítali s tím, že jej postaví jeřábem). Nakonec po diskuzi spojili šikovní hoši

pouze dvě části stromu, aby jej mohli postavit ručně. Děvčata nazdobila vrchní část, chlapů a chlapců se sešel také hojný počet (dokonce i v rouškách) a pod vedením Vítka Gajdy se i letos máj postavil a zdobí naši obec. Teď zbývá jej jen uhlídat a posledního května položit bezpečně k zemi. Snad se i toto podaří a krásná tradice nebude ani letos, i přes nepříznivé okolnosti, porušena.

Lenka Gajdová,
členka redakční rady

První beseda

Jak řešit konflikty spojené s trestnou činností

Po dlouhé pauze zaviněné nouzovým stavem koronavirem jsme jako první akci na kulturním domě uskutečnili přednášku s besedou „Oběti trestných činů a možnosti pomoci“. Do této závažné problematiky nám pomohl nahlédnout lektor PhDr. Tomáš Kellner, rodák z naší obce. V úvodu nám vysvětlil, co je „Probační a mediační služba“. Tato služba je součástí Ministerstva spravedlnosti ČR a snaží se o pomoc obětem trestných činů a tím chránit i naši společnost. Pak následovaly jednotlivé body: co z nás dělá oběti trestných činů, jak oběti reagují na trestný čin a co prožívají, jaké jsou mýty o obětech a jak lze obětem pomáhat. Na praktických případech nám ukázal, kdo jsou nejčastějšími oběti

trestné činnosti pachatelů. Vysvětlil, jak můžeme mnohdy svým chováním předejít těmto problémům, ale pokud nastanou, jak se chovat. Zajímavou pasáží přednášky bylo i chování okolí a jeho reakce na trestný čin a jeho následky. Neméně zajímavá byla i informace, proč oběti neohlašují trestné činy: obava z pachatele, strach z reakce okolí, bezradnost, bezmocnost atd...

Velmi poučná přednáška pak pokračovala dotazy diváků. Věřím, že to nebyla poslední beseda tohoto druhu a že nás pan doktor Kellner zase někdy navštíví a rozšíří naše znalosti z této oblasti. Touto cestou mu ještě jednou děkuji za sebe i ostatní návštěvníky.

Rostislav Marada, vedoucí KD

Připomínka Akce K

V noci na 14. dubna 1950 došlo k násilnému obsazení klášterů.

Akce K je název pro nezákonnou násilnou likvidaci klášterů a mužských katolických řeholních řádů, která proběhla v komunistickém Československu v roce 1950.

Byly přepadeny největší kláštery nejdůležitějších řádů. Do areálů klášterů vnikly oddíly Stb, SNB a lidových milicí. Všechny řeholníky odvážely na předem stanovená internační místa, především do bývalého kláštera Želiv a do františkánského kláštera Hejnic. Internováno bylo 2376 řeholníků. Měli možnost vzít si jen nejnnutnější věci. Dále bylo zlikvidováno 219 řeholních domů, byl zabaven movitý i nemovitý majetek řeholí. Důsledkem akce byly obrovské škody na kulturním dědictví národa, zmizela řada vzácných tisků, byl rozkraden cenný majetek, např. starobylý nábytek.

Krátce poté následovala další Akce Ř, která byla namířena proti ženským řádům.

V internaci se řeholníci nesměli společně stýkat, šlo spíše o formu vězeňské internace. Někteří z nich pracovali, nastoupili službu do pomocných vojenských praporů. Z internace byli někteří vybíráni do politických procesů a v rámci nich odsouzeni k vysokým trestům.

Kláštery poté byly využity k vojenským účelům, vznikala z nich kasárna, zařízení sociálních služeb nebo sídlo Státní bezpečnosti.

Iva Fimbingarová, referentka ObKD

Smutné výročí

Rozvodněný Stavěšický potok

Dne 9. června 2020 uplyne 50 let od tragické události, kdy došlo k náhlé průtrži mračen, větrné smršti a místy i krupobití a náhlý příval vody zaplavil Důl Dukla v Šardicích. Zahynulo zde 34 horníků. Z naší obce to byli Jan Marada, Jan Rohan, Martin Šmíd, Jan Švec a Jan Špaček, který v té době již stavěl rodinný dům v Dubňanech.

Vzpomínáme.

Plánované akce

Od 12. března byl vládou vyhlášen „Nouzový stav“. Tím byly zrušeny všechny kulturní akce a následovalo uzavření kulturního domu, knihovny a muzea.

Nouzový stav trval do 17. května. Od této doby mohou probíhat kulturní akce za podmínky dodržení předepsaných opatření. Ovšem i tak jsou některé akce zrušeny nebo odloženy.

Červen

5. 4.	Ondráš - 9:00 Zatoulané pohádky, 11:00	21. 6.	Cimbály na ulici, park pod kostelem (Soubor Mistřín)
7. 6.	Nejsvětější Trojice - První svaté přijímání dětí, kostel Navštívení P. Marie - odloženo	21. 6.	Dětská hasičská soutěž u hasičské zbrojnice Svatobořice (SDH Svatobořice)
11. 6.	Boží Tělo, mše sv. v kostele Navštívení Panny Marie s průvodem v 17.30 hod.	27. 6.	O pohár starosty obce, SK Spartak
16. 6.	Pasování čtenářů, knihovna - odloženo	28. 6.	Farní pouť k svátku Navštívení Panny Marie
19. 6.	Poslední dny hákového kříže, výstava s besedou, muzeum IT (KD)	29. 6.	Slavnostní ukončení školního roku na KD (ZŠ) - zrušeno

Akce, které připravujeme na III. čtvrtletí 2020

Červenec

18. 7. Rocková letní noc se skupinou V.S.P. Band, u hasičské zbrojnice Mistřín (SDH Mistřín)
23. 7. Václav Kaprál, skladatel internovaný v IT Svatobořice, výstava s besedou, muzeum (KD)

Srpen

14. 8. Senior Dance, Vlkoš (Mikroregion Nový Dvůr)
17. 8.-30. 8. Memoriál Josefa Vinklara, 7. ročník, (kuželna) - zrušeno
29. 8. Táborák k ukončení prázdnin, park pod kostelem (Soubor Mistřín)

Září

3. 9. Jak to vidím JÁ, výstava fotografií Josefa Hasíka (KD)
19. 9. Noc sokoloven, Sokolovna (T. J. Sokol Svatobořice)
20. 9. Trh místních produktů, zámek Milotice (Mikroregion Nový Dvůr)
25. 9. Projekt ochrana člověka za mimořádných událostí, ZŠ
27. 9. Vinobraní, park pod kostelem (Mužský sbor a Klub vinařů)

Zajímavé akce v roce 2020

23. 10. Konference k 75. výročí ukončení 2. svět. války, KD
- 14.-16. 11. Hody, KD (místní chasa)
28. 11. Pavlušův Mistřín, KD (DH Mistřínanka)

Knihovna

Stěhování a otevření nové knihovny

Dlouho jsme přemýšleli a připravovali se na to, jakým způsobem přestěhujeme knihovnu do nových prostor. Vedení kulturního domu ve spolupráci se zaměstnanci KD a OÚ vypracovali organizační plán stěhování. Každý ze zúčastněných přesně věděl, co bude dělat. Zvolená metoda se osvědčila a práce šla jako na drátkách. Do nové knihovny putovala jedna bedna knih za druhou. Beden bylo hodně, 10 000 knih je velké číslo a také velká váha. Během tří dnů byly všechny knihy odvezeny. Pak nastalo roztrídění knih do jednotlivých regálů. To už byla taková mravenčí práce. Celá akce se zdařila. Pak nastaly drobné úpravy, zakoupení židlí a stolů, zapojení počítačů, výzdoba prostor a spousta drobností. Na stěhování se podíleli pracovníci technických služeb obecního úřadu, kulturního domu a průvodci z muzea.

Novou knihovnu jsme otevřeli 18. května 2020 za přísných hygienických podmínek. Problémy nám prozatím dělají vládní nařízení z důvodů koronaviru. Všechny vrácené knihy musí být 48 hodin v karanténě. Z toho důvodu prozatím půjčujeme pouze 5 knih.

První tři čtenáři, kteří navštívili knihovnu v novém objektu, obdrželi knihu jako dar.

První den po otevření navštívilo knihovnu 60 občanů, kteří si vypůjčili 119 knih a vrátili 153 knih. Děkujeme především vedení Obce Svatobořice-Mistřín za financování přestavby nové knihovny, všem pracovníkům, kteří se podíleli na práci při stěhování. Bez velkého nasazení všech zúčastněných by se nám nepodařilo zvládnout tuto práci v tak krátkém čase.

Věříme, že se nám podařilo připravit pěkné prostředí pro naše čtenáře a doufáme, že nám zůstanou věrni i v nových prostorách a že získáme i další nové návštěvníky.

Jindra Faiglová, knihovnice

JUBILANTI

Vedení obecního úřadu přeje všem občanům, kteří se dožili v březnu, dubnu a květnu svých významných životních jubileí, hlavně pevně zdraví, vzájemnou lásku, podporu a úctu v rodině a spokojený život v obci.

Květen

80 let Jarmila Rubecká

Zároveň se omlouváme všem, kteří svá výročí slavili v době nařízení vlády o nouzovém stavu, že jsme k nim nemohli přijet osobně s blahopřáním. Pokud budete mít zájem, aby Vás ještě vedení obce navštívilo, zavolejte na OÚ p. Říhákové - tel. 518 620 237.

Pranostiky

Červenec:

- Červenec nese parna, krupobití a medovice, jest hojný na bouřky a vichřice.
- Kolik žita narostlo o svatého Kiliána, tolik už ostane. (8. 7.)
- Na svatého Eliáše dopoledne léto, odpoledne podzim. (21. 7.)
- Na svatého Jakuba hrom do duba. (25. 7.)
- Okolo Máří, Abdona a Hynka pracuj o žněch i v noci a popíjej ztenka.

Srpen:

- Mlhy na lukách, potocích a řekách v srpnu zvěstují trvalé počasí.
- Je-li od Petra do Vavřince parno, bývá v zimě studeno. (1. 8.)
- Po svatém Smilu slunce ztrácí již svou sílu. (14. 8.)
- Svaté Helence pletou ženci věnce. (18. 8.)
- Po Bartoloměji studené rosy, nechodte ráno bosí. (24. 8.)

Září:

- Po hojných deštích v září osení zemní se podaří.
- Jiljí jasný - podzim krásný. (1. 9.)
- Na Panny Marie narození hadi a štíři pod zem mizí. (8. 9.)
- Na Ludmily svěťce obouvej střevíce. (16. 9.)
- O svatém Jeronýmu připravuj se už na zimu. (30. 9.)

Pranostika je žánr lidové slovesnosti. Jde o rčení, které se snaží dávat do souvislosti určité meteorologické jevy a roční dobu, založená na dlouhodobé lidské zkušenosti, potažmo i předpověď těchto věcí. Česká a moravská slovesnost jich zná na stovky.

Výraz pranostika je odvozeno z latinského slova prognosís, tedy předpověď.

Na co si dávat pozor o prázdninách:

V případě koupání

- neznalost vodní plochy se může stát osudnou i pro dospělého člověka
- děti by neměly chodit na koupaliště bez vědomí a souhlasu rodičů
- nepřeceňovat své plavecké síly
- před vstupem do vody se osvěžit (neskákat do vody uhrátí)
- plout na loďkách či vorech pouze s plovací vestou

Cyklistika

- před jízdou si zkontrolujte, zda je vaše kolo v dobrém technickém stavu
- nasadte sobě i svým dětem přilbu (přilba je povinná do 18 let)
- děti ve věku do 10 let se mohou na silniční komunikaci pohybovat pouze v doprovodu osoby starší 15 let
- před jízdou ani během ní nepožívejte alkohol ani jiné omamné látky, v případě postihu vám hrozí pokuta tak, jako řidiči motorového vozidla, která může dosáhnout až do výše 25 tisíc korun
- oblečení volte ve výraznějších barvách, které jsou dobře vidět i na delší vzdálenosti, nebo se vybavte reflexními prvky
- pokud jsou zřízeny, tak jste povinni využít cyklostezky

Pohyb v lese

- menší děti by neměly chodit do volné přírody samy, hrozí zde reálné nebezpečí, že se mohou ztratit nebo se zranit (v případě ztráty je dobré, aby dítě zůstalo na jednom místě, lépe se pak dá dohledat)
- velkým nebezpečím jsou úrazy, ke kterým dochází např. při pádu ze stromů nebo zranění způsobená ostrými předměty, proto své děti poučte, jak se mají bezpečně chovat, aby nedošlo k jejich zranění

Dítě, které je doma samo, by nemělo:

- otvírat cizím lidem
- sdělovat prostřednictvím komunikačních nástrojů informaci o tom, že je doma samo
- při odchodu z bytu zapomenout na bezpečné zajištění oken a uzamčení dveří
- v prostoru na ulici nosit viditelně klíče
- chodit kamkoliv s cizími lidmi či cokoliv od nich přijímat či s nimi někam jezdit
- v nepřítomnosti rodičů si bez jejich vědomí vodit domů návštěvy
- nikdy nesedat k nikomu do auta, nejezdit autostopem

V případech cestování hromadnými prostředky či pobytu na různých festivalech, kulturních a společenských akcích, kde se nachází větší počet osob, dávat si pozor na své osobní věci. Noste kabelku těsně u těla s rukou na zapínání, nejlépe vpředu na břiše. Méně tím zloděje vyzýváte a navíc mu ztěžujete provedení krádeže. Pokud nosíte batoh na zádech, mějte cenné věci a peněženku v kapse při sobě. Peněženku nenechávejte navrchu kabelky nebo nákupní tašky, nenoste ji v průhledných taškách nebo tzv. síťovkách. Buďte ostražití také, když jdete od bankomatu. Zloději si své oběti typují často právě zde. Nezapisujte k platební kartě PIN kód!

Přejeme Vám příjemně prožité prázdniny.

Lenka Gajdová, členka redakční rady

Proč má mít štěrk přednost před pitnou vodou?

Záměr soukromé firmy, těžby štěrkopísků v Uherském Ostrohu, prošel od roku 2006 několika procesy posuzování. Problémem bylo, že těžební prostor je umístěn v těsné blízkosti strategického prameniště Bzenec-komplex pro 86 měst a obcí Jihomoravského kraje [okr. Hodonín, Břeclav] a dvě obce Zlínského kraje, a to je celkem více než 140 tisíc obyvatel.

Původně bylo žádáno o těžbu v rozsahu 400 tisíc tun za rok, pak došlo k úpravě na 350 tisíc tun za rok. Tyto záměry byly sice projednány, ale nikdy nebylo posuzování dokončeno. Znalecké posudky je vyhodnocovaly jako velké riziko pro vodní zdroj Bzenec-komplex. V roce 2010 byl na Ministerstvo životního prostředí podán další návrh na EIA, který byl v roce 2012 aktualizován, upřesněn na 200 tisíc tun za rok. I přes mnoho zamítavých stanovisek byl kladně posouzen a Ministerstvo životního prostředí v roce 2015 vydalo souhlasné stanovisko k těžbě.

Velmi zajímavá v tomto procesu byla účelovost celého posuzování. Negativní stanoviska správních orgánů byla nestandardními postupy měněna, dokonce byla odňata Ministerstvu zdravotnictví příslušnost z Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje, která se vyjadřovala velmi negativně a jasně vyjadřovala obavy o kvalitu pitné vody. Pravomoci byly převedeny na Krajskou hygienickou stanici Zlínského kraje, která vydala kladné stanovisko. A proč ne, vždyť obyvatel Zlínského kraje se zásobení vodou nedotýká. Nestandardnost v postupech některých správních orgánů konstatovala a velmi podrobně popsala nakonec i Veřejná ochránkyně práv. Její zpráva však nikdy nebyla Ministerstvem životního prostředí ani báňským úřadem vzata v úvahu, stejně jako závěry dvou petic projednaných v Poslanecké sněmovně v roce 2014 a v Senátu v roce 2018.

Na velká rizika těžby a negativní ovlivnění vodního zdroje jasně upozorňuje i stanovisko České geologické služby z roku 2017. Kromě jiného uvádí, že odtěžení stropního izolátoru hlín a odkrytí hladiny podzemní vody je nezvratný proces, který zvyšuje zranitelnost významného vodního zdroje. Vzhledem ke strategickému významu zdroje Bzenec-komplex je nezbytné vyloučit všechna negativní ovlivnění těžbou a jejími důsledky. Příslušné

orgány (Ministerstvo životního prostředí, báňský úřad) ani nebraly v úvahu dopady změn klimatu a na prohlubující suchu, zřetelné od roku 2015. Přes všechny námitky obcí, spolků a Jihomoravského kraje bylo nakonec v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně o stanovení dobývacího prostoru dne 19. 5. 2020. Nejde jen o administrativní vymezení území, jak se snaží Ministerstvo životního prostředí uklidňovat. Firma již může připravovat těžbu, neboť procesem EIA byly posouzeny i hornické práce, nejen hranice a kapacita těžby.

Český báňský úřad Praha prostě v celém odvolacím řízení rezignoval na ověřování skutečného stavu, ověřování aktuálních podmínek v území, nezabýval se hodnocením nových podkladů, pouze mechanicky přebíral závěry EIA. Nevnesl do řízení žádnou vlastní úvahu, i když mu to alibisticky doporučil sám ministr životního prostředí ve svém stanovisku ze dne 4. 12. 2019. Ještě v lednu 2020 ministr v tisku uvádí: „Upozornili jsme báňský úřad na nové skutečnosti, kterými by se měl nejenom s ohledem na změnu klimatu a přetrvávající suchu zabývat“. Nu, papír snese vše a vše lze také vykládat dvojím způsobem.

Obce jsou připraveny podat správní žalobu k soudu, požádat soud o odkladný účinek a zúčastnit se protestního pochodu „Za vodu pro lidi“. Ten se měl uskutečnit dne 25. 4. 2020, ale kvůli koronaviru byl přeložen na 13. 6. 2020. Pochod bude mít tři výchozí stanoviště, Moravský Písek - náměstí, Veselí nad Moravou - areál koupaliště a Uherský Ostroh - zámek. Cílem pochodu je vyjádření nesouhlasu občanů s plánovanou těžbou na místě samotném. Přijďte nás prosím podpořit. Až těžba negativně ovlivní životy nás všech, bude již příliš pozdě. Pitnou vodu nám už nikdo nikdy nevrátí!

Anna Hubáčková,
senátorka za Hodonínsko

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Obec Svatobořice-Mistřín

Identifikační číslo:
00285358

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a. s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli představuje:

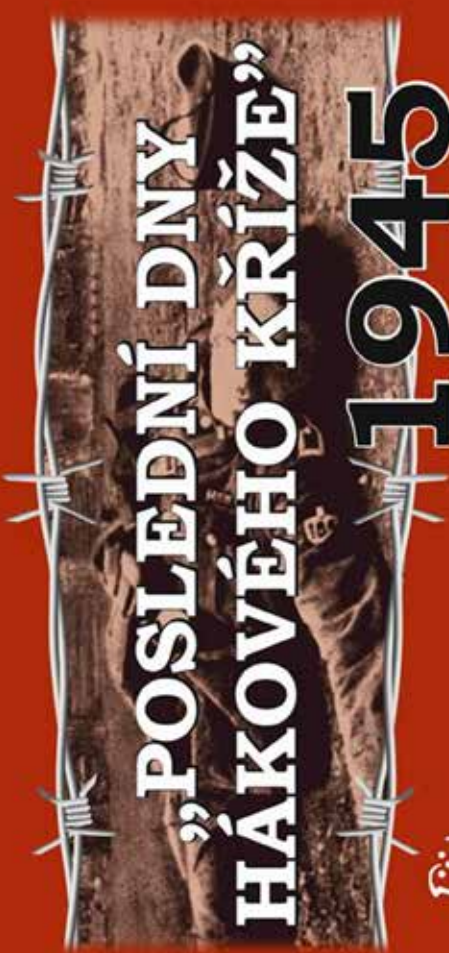
Emise CO₂ ekv.:
330,107 tun
Úspora energie:
5 674 370 MJ

Zbyněk Kozel
Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a. s.
V Praze dne 1. 6. 2020

Vypočteno na základě studie Posouzení systému sběru a recyklace obalových odpadů z hlediska jejich vlivu na životní prostředí.

Autorka komiksu Marie Kašná

„POSLEDNÍ DNY HÁKOVÉHO KŘÍŽE“

1945

MIKROREGION
NOVÝ DVŮR
společnost obcí a osobností

Na území mikroregionu NOVÝ DVŮR

Vernisáž výstavy s besedou

19. 6. 2020 v 19:00 hodin

Památník Internačního tábora ve Svatobořicích-Mistříně

Beseda s historiky PhDr. Luborem Nedbalem a Petrem Něníčkou

Pracovníci obce při sběru

Učitel ZUŠ Kryštof Neduchal

Připravovaná socha sv. Josefa - Václav Kolářík

Rezedky při prvním nácviku v přírodě

Izrael - Večeřadlo

Spojování máje

První návštěvnice v nové knihovně

Poničený krmelec dětí v lese

Vedení obce na ZO

Hokejista Šimon Pantlík

HUBERT - soutěž zlatá srnčí trofej

Slavnost Seslání Ducha sv. - Královičky

■ ZAŘAZENO NA POSLEDNÍ CHVÍLI ■

FOTBALOVÝ TURNAJ O POHÁR
STAROSTY OBCE
SVATOBOŘICE - MISTŘÍN

ODHOĎTE NA MOMENT SVOJE KAŽDODENNÍ STAROSTI
A PŘIJĎTE ZAŽÍT MIMOŘÁDNÝ SPORTOVNÍ ZÁŽITEK V
KRUHU NEJEN SPORTOVNÍCH PŘÁTEL FOTBALOVÉHO
KLUBU SK SPARTAK SVATOBOŘICE - MISTŘÍN

SOBOTA – 27. 6. 2020

FOTBALOVÝ AREÁL SVATOBOŘICE - MISTŘÍN

Startovné - 1000,- Kč/tým

Hraje se na širší hřiště v počtu 6+1.

Hrací systém bude stanoven podle počtu přihlášených týmů.

V jednom týmu mohou být maximálně 5 aktivních hráčů

Hráči nad 35 let se neberou jako neaktivní hráči

Turnaje se mohou zúčastnit obyvatelé obce Svatobořice - Místřín
a hráči, kteří v minulosti nastupovali za SK SPARTAK

PRO ÚČASTNÍKY I DIVÁKY BUDE ZAJIŠTĚNO BOHATÉ OBČERSTVENÍ
K DISPOZICI BUDE VELKÝ STAN S POSEZENÍM

ZAČÁTEK TURNAJE JE VE 13:00 hodin
rozlosování turnaje za účasti kapitánů ve 12:30!!!

Své týmy můžete přihlásit do 25. 6. na kontaktu:
Tomáš Synek, 736 612 400

Letní zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín

Ročník 26, číslo 3/2020 • Čtvrtletně vydává Obec Svatobořice-Mistřín • Povoleno Ministerstvem kultury ČR, č. j. MK ČR E 12431 • Periodický tisk územního samosprávného celku • Řídí redakční rada při OÚ • Tel. 518 620 237 • Grafický design, typografie a tisk Tiskárna Šiki Kyjov • Internetová verze na adrese <http://www.svatoborice-mistrin.cz/obecni-urad/zpravodaj-obce/2020/>

Uzávěrka tohoto čísla byla 26. 5. 2020 • Číslo 3/2020 vyšlo 12. 6. 2020

Uzávěrka č. 4/2020 bude 10. 8. 2020 • Číslo 4/2020 vyjde cca 15. 9. 2020

Příspěvky čtenářů neprocházejí jazykovou úpravou • Redakce si vyhrazuje právo na jejich krácení
Redakční spolupráce: PaedDr. Jindřiška Faiglová • Uveřejněné názory a stanoviska nemusí být vždy
totožné s názory vydavatele • Materiály se přijímají u p. Gajdové na Obecním úřadě
Svatobořice-Mistřín nebo na e-mailové adrese: fakturace@svatoborice-mistrin.cz

Děkujeme za každý Váš příspěvek • Náklad 1300 ks • Neprodejně!